

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

இங்கு

யாழ்ப்பாணம் தென் கோவையிலிருந்த
கதிரேசமுதலியார் கனகசபை என்பவர்
கேட்டுக் கொண்டபடி

பரிசோதித்துப் பிரசுரித்தவர்
யாழ்ப்பாணம் - வட்டுக்கோட்டை
வே. சதாசிவம்பிளீ

திருகோணமலை
ஸ்ரோஷ்வர அச்சகத்தில் மறுபதிப்பாக
அச்சிடப்பெற்று.
1965.

விலை சதம். 50.

சிறப்புப்பாயிறம்

ஸ்ரீ கைலாயபரம்பரை

திருவாவடுதூரை ஆதீஸ்தந்துச் சௌகூம், மஹாவித்துவான்
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணைக்கருளொருவருமாகிய தில்லைவிடங்கள்

சூ. வேலுசாமி ப்பிள்ளை

தியங்கீய

நூர்ணைச்சாமிசீர்யப்பா.

“யாழ்ப்பாண வைப்பவம்” எனும் பெயரைக் கொண்ட இச்சரி, திரு நூல், எமது முதாதையராகிய வே. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களா 1884ம் ஆண்டில், சென்னை ஸ்கோட்டிஸ் பிரிசில் (The Scottish Pres. Madras, by Graves, cookson and Co.)^o அச்சிடப்பட்டபிரதியை முதிப்பாக அச்சிட்டு வெளியிடுகிறேன். இந்த மூலப்பிரதியை பாக்காப்பாக வைத்திருந்து அச்சிடுவதற்கு தந்துதலிய, திரிகோணமலை அகிலேசபிள்ளை அழுகைக்கோன் அவர்க்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக்

மூலாய் ரேட்,
வட்டுக்கோட்டை..

டாக்டர். ச. மஹேந்திரகடவு

திருவளர் மருமத்துருவளர்கவுத்துவமாமணியொளிதருதாமணிவண்ணன் தனக்குமகவான்றனக்குமுரிய மருகனுகியமுருகவேனினிது வீற்றிருந்தருஞம்பேற்றினெய்டைய நல்லைமாநகர் நல்லைமாநகர் வண்ணூர்பண்ணைவண்ணூர்பண்ணை நத்தூர்பொய்கைப்புத்தூர்வல்வை பருத்தித்துறையோட்டருத்தித்துறைபல மட்டுவளர்பொழில்வட்டுவளநகர் மாவிட்டபுரமுதன்மேவிட்டபுரங்களைப் பற்பலவுறுப்பாப்பொற்புறத்தாங்குபு கல்வியுளாரையுஞ்செல்வமுளாரயூங் கற்புடையோரையும்பொற்புடையோரையும்புத்திமான்களையும்பத்திமான்களையும் அருமையுளாரையும்பெருமையுளாரயூங் சாதிமான்களையுந்திமான்களையுந் தனக்கணியெனவணிந்துனற்கருமகமியற் றிந்திரரைப்புணர்சுந்தரியைப்போல் அருந்தவமாக்கைவருந்தவங்காக்குபு

யாழ்ப்பான வைபவம்.

மேயபஸ்வேந்தரைநாயகராகக்
 கொண்டயாழ்ப்பானக்கொண்டனேர்குழவான்
 தன்வயினுதித்தமின்வயின்முகில்போற்
 புவிமகிழ்தரப்பலகவிமழைபொழியும்
 வாகனற்புகழ்மயில்வாகனப்புலவன்
 சொன்னயமுதலியபன்னயமுறநல
 கத்தியனின்சொலாற்கத்தியருபமா
 வகுத்தயாழ்ப்பானவைபவநூலைச்
 செகத்தினிற்பரப்பவச்சிடுகெனுப்பனிந்தனன்
 ஈழநாட்டினுஞ்சோழநாட்டினும்
 தொன்டைநாட்டினும்பண்டைநாட்டினும்
 பண்ணியநல்லபுண்ணியவசத்தாற்
 பொருளதுபடைத்தோன்றெருங்குறுகல்வி
 ஒழுக்கநுண்ணறிவுமழுக்கமிலன்பு
 நிறைகுணமாண்புபொறைதயையீகை
 வாய்மைமேன்மைதூய்மையாதி
 பல்குணந்தழீஇயவொல்கவில்புகழ்க்கு
 நேரபிதானம்வீரசுந்தர
 வரகுணசேகரவைரமுத்தென்னும்
 குரிசிலதுணத்துரிசிலவன்சீர்
 நாட்டியசென்னீஸ்காட்டாஷ்யந்திர
 சாலையிற்றுமரையாலயத்தானும்
 புன்னகமுனிவனும்பண்னகமுனிவனும்
 தேவருமற்றுளவேவரும்போற்ற
 அமையாமென்றேனுமையானங்கை
 காணியதில்லைச்சேணிவந்தொளிரும்
 ஆடகமன்றுண்டகம்பயிலும்
 சூலாயுதற்றெழும்வேலாயுதத்திருப்
 பெயரினன்செய்தவப்பயனெனவுதித்தோன்
 சிட்டுறுபுவர்சேர்வட்டுநகரின்
 மெய்வயன்த்தன்சைவநூலுணர்ச்சியன்
 நால்பலபதித்ததன்மேல்வருபுகழினன்
 சிவனடியவரைச்சிவனெனக்கருதுவோன்
 தவவிலஞ்சீர்த்திவள்சதாசிவவேள்
 பரிவிற்பிழையறப்பரிசோதித்து
 நிறங்கிளரக்கரநெடிது
 பிறங்கவச்சிட்டுப்பிரசரித்தனனே.

கணபதிதுணை

பாழ்ப்பான வைபவம்.

ஓண்ணலங்கொண்மேக்கெறுஉனென்றேது
 பெயர்பெற்றவிறலுலாந்தேசண்ணல்
 பண்ணலங்கொள்யாழ்ப்பானப்பதிவரலா
 ஹரத்தயிழாற்பரிந்துகேட்கத்
 திண்ணிலங்குவேற்பாடக்கைச்செகராச
 செகரன்ரூஸ்லவையிற்சேர்ந்தோன்
 மன்னீலங்குசீர்த்திவையாமரபின்மயில்
 வாகனவேள்வகுத்திட்டானே. (க)

உரராசர்தொழுகழன்மேக்கெறுஉனென்றேது
 முலாந்தேசுமன்னனுரைத்தயிழாற்கேட்க
 வரராசகைலாயமாலைதொன்னால்
 வரம்புகண்டகவிஞர்பிரானவையாபாடல்
 பரராசசேகரன்றன்னுலாவுங்காலப்
 படிவழுவாதுற்றனசம்பவங்கமட்டுந்
 திரராசமுறைகளுந்தேர்ந்தியாழ்ப்பானத்தின்
 செய்திமயில்வாகனவேள்செப்பினுனே. (க)

சிங்கசயாரியன்	குணவீரன்
கு. சேகரன்	கனககுரியன்
குலோத்துங்கவரதன்	பரராசசேகரன்
மார்த்தாண்டகுண்டுஷனன்	பரநிருபசிங்கம்
வீரோதயசெயவீரன்	பரராசசிங்கன்.

கிரேத திரேத துவாபரமென்னு முதல் யுகமுன்றி
 லும், இலங்காபுரியை இராக்ஷதராண்டாரென்று, இதிகாசபுராணங்கள் கூறுகின்றன. இராவணசங்காரத்தின்பின், இலங்கை அரசாட்சியைத் தசரதராமனுற்பெற்ற விடுஷனன் கலியுகம் முக்கூற்றிலும் அரசுசெய்தபின் நாராயணமுர்த்தியின் உத்தரவுபெற்று வைகுந்தபதவி யில் தேகமுத்தியடைந்தானென்பதும், அவன் நீங்கிய

யாழ்ப்பான வைபவம்.

பின் வேற்றரசிரின் கீழ்க்குடிகளாயிருப்பது நெறியல்ல வென்று இராக்கதக் குடிகளாயுள்ளோரனைவரும் இலங்கையைவிட்டு வலைசைவாங்கினார்களென்பதுங் கன்னபரம்பரை.

இற்றைக்கு உசாங்கருஷங்களுக்குமுன் இவ்விலங்கை நாடு யானை, கரடி, புலி முதலிய விலங்குசாதிகள். சன்சரிக்கும் வனந்தரமாயிருந்தது. அவ்வனந்தரமத்தியிற்கில் வேடரேயன்றி வேறொரு மாணிட சீவனுமிருந்த தில்லை அக்காலத்தில் வங்க தேசத்திலே, கூத்திரி, யமரபிலே பிறந்து, இலாட்டேசத்தை அரசாண்டசிங்கவாகுவின் குமாரன் விசயனென்பன் மகன் மகாதுட்டனமிருந்ததினால் அவனைப் பிதாத்துரத்தினிட, அவன் அங்குமிங்குமலைந்து ஒருவருமிடங்கொடாததினால் காசியிற் போயிருந்தான். அவ்விடம் இருக்கையிற் சொப்பன்ததிற் காசிவிசவேசர் தரிசனமாகி நீஉன்கவலையை நீக்கி இலங்கை மத்தியிலுள்ள, கதிரைமலையிலே போயிரு, அந்நாடு உனக்குடையதென்று உத்தரவு கொடுக்கப் பெற்றதனால், அவ்விசயகுமாரன் நீலகண்டாசாரியரென்னுங் குருவை அழைக்க, அவர் தமது தேவியாகிய அகிலாண்டவலியம்மாளையும், புத்திரர், புத்திரிகளையும், மருமக்களையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு தமது பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டு யாவருங் கதிரைமலையிற் சேர்ந்தார்கள்.

அக்காலத்தில், இலங்கையிற் குடிசனம் இல்லாமையால் விசயகுமாரன் குடியேற்றக் கருதிப், பலமுயற்சிகளைச் செய்தான். இலங்கை, இராகஷத நாடாயிருந்ததினால் அங்கே வரமாட்டோமென்று கன்னியாகுமரி தொடங்கி, இமயமலை பரியந்தமுள்ள சகலரும் மறுத்துக் கொன்றார்கள். அக்காலம், மகதநாட்டிற் சனங்களில் அனேகர் புத்தசமயத்துக்குட்பட்டதினால், மகதராசன் அவர்களை அந்நாட்டைவிட்டுத் துரத்தினிட, அவர்களிற் சிலர் இமயத்துக்கு வடக்கேயும், சிலர் பிரமபுத்திர நதிக்குக் கிழக்கேயும், பிரமதேசத்தைச் சேர்ந்த சீயம் முதலிய நாடுகளிலும் அலைந்து திரிந்தார்கள். அந்தச் செய்தை விசயராசனரிந்து அவ்விடஞ் சென்றிருந்த பல குடிகளை அழைத்துவந்து, எத்திசைகளிலுங்குடியேற்றி, நகரப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அரசியற்றவாரம் பித்தான். அந்தப் புத்தர்கள் சிங்களமென்று, பெயருள்ள நாட்டிற் குடியேறினதாற் சிங்களரெனப் பெயர்பெற்றார்கள். குடிகளை வசப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்க

யாழ்ப்பான வைபவம்.

கத்தினால் இராசன், சமய வழிபாட்டைக் குறித்துச் சனங்களுக்கிட்டத்தைக் கொடுத்துந் தனது சமயரசாரவொழுக்கந் தவறுமல் நடந்து கொண்டான். அரசியற்ற ஆரம்பிக்கு முன்னமே தனதரசாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நாலு திக்கிலும் நாலு சிவாலயங்களைக் கட்டுவித்தது மன்றி நந்தவனங்கள் கூபங்கள் முதலிய யாவற்றையும் ஸ்தாபித்தான். கிழக்கத்திசைக்குத் தம்பலகாமத்திற் கோஸூசர் கோவிலை எழுப்பியும், மேற்குத் திசைக்குமாதோட்டத்திலே பழுதுபட்டுக்கிடந்த திருக்கேதீச்சரத் சிவாலயத்தைப் புதுப்பித்தும், தென்றிசைக்கு மாத்துறையிற் சந்திரசேகரவீசுரன் கோவிலை எழுப்பியும், வட திசைக்குக் கீரிமலைச் சாரலில் திருத்தம்பலையென்னும் பதியிலே திருத்தம்பலேசுரன், திருத்தம்பலேஸ்வரியம்மன் கோவில்களையும் தன் சமீபத்திற் கதிரையாண்டவர் கோவிலையும் கட்டுவித்து, அவ்வாலயங்களுக்குப் பூசை நடத்தும்படி, மேற்குறித்த நீலகண்டாசாரியனின் மூன்றாங்குமாரன் வாமதேவாசாரியனென்னுங் காசியிற் பிராயணையும் அவன் பன்னியாகிய விசாலாட்சியம்மாளையும் அழைப்பித்து, அக்கிரகார முதலிய வசதிகளுங்கொடுத் திருத்தி வைத்தான். அக் கோவில் அவ்விடத்தே தோன்றிய காரணத்தால் அக்கிராமங்கோவிற்கடவையெனப் பெயர் பெற்றது.

முற்காலத்திலே நகுலமுனிவரென்னு மோரிருவி அங்குள்ள மலைச்சாரலிலிருந்து தீர்த்தமாடி வந்தபோது தனக்கிருந்த கீரிமுகமாறி மானுடமுகம் பெற்றதினால் அத்தல விசேஷத்தையுந் தீர்த்த மகிழையையுங் குறித்து வீயப்புற்றுத் தவஞ்செய்தற்கேற்ற இடமெனக் கருதி அம்பலையின் குகையிலே வாசஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். அம்முனிவர் விசயராசன் கட்டுவித்த பலவாலயங்களிற்றங்கி வழிபட்டு வந்தார். அந்தவிருவிக்குக் கீரிமுகமாறிப் காரணத்தால் அம்மலை கீரிமலையெனப் பெயர் பெற்றது. அதனால், கோவில்களும், நகுலேஸ்வரன் சோவிலென்றும், நகுலாம்பிகையம்மன் கோவிலென்றும் வழங்கி வந்தன விசயராசன் திருப்பணியை நிறைவேற்றியிடின் தனது இராச்சியம் முழுதுஞ் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டுக்கிரமலையைச் சேர்ந்தான். அதன்பின் தம்பலகாமம் என்னுமிடத்தை இராசதானியாக்கிக் கொண்டு தன் மனைவியையும் இரண்டு மக்களையுஞ் தள்ளி விட்டுப் பாண்டிநாட்டுப் பெண்ணேஞ்சுத்தியை விவாகம் பண்ணிச் சில வந்தும் அரசியற்றிப் புத்திர சந்தானமில்லாமல் இறந்து விட்டான்.

யாழ்ப்பான வைபவர்.

அவன் மந்திரி இராச்சியத்தைத் தளம்பவிடாமல் ஒரு வருஷங் காப்பாற்றிய பின்பு விசயராசன் கோதர னுடைய குமாரன், பாண்டுவசவென்பவனை அழைத்து வந்து அரசனாக்கினான். பின்பு இவன் குலத்தரசர் தலை முறை தலைமுறையாக அநேக காலம் இவ் இலங்கை நாட்டை அரசாண்டு வந்தார்கள்.

சாவிவாகன சுகாப்தம் நகுஅம் வருஷ தில் மனுதீதி கண்ட சோழராசன் மகன் குழக்கோட்டு மகாராசன், யாத்திரை பண்ணித் திரிகோண மலையிற் சேர்ந்து கோணேசர் சிவாலயத்தைத் தரிசித்துத் தம்பலகாமத் திற் பழுதுபட்டுக் கிடந்த கோணேசர் கோவிலைப் பழுது பார்ப்பித்து, அக்கிரகார முதலியவைகள் அனைத்தையுந்திருத்துவித்துக் கொண்டிருந்தான். அக்காலத்திலே கண்ட நாட்டிலிருந்து இலங்கை முழுதும் அரசாட்சி செய்த பாண்டு மகாராசன் மண்திடல் என்றழைக்கப்பட்ட இந்நாட்டில் வந்தான்.

அப்போ இவ்விடத்திற் குடியிருந்த சிங்களவரிற் சிலர் கீரிப்பிலக்குச் சமீபமாயிருந்த கரைதுறைகளிற் குடியிருந்த முக்குசரைக் கொண்டு மீன்பிடிப்பித்துக் குவித்துக் கண்டிநாடு முதலிய இடங்களுக்குக் கொண்டுபோய் வியாபாரங்கு செய்வது வழக்கமாயிருந்தது. உசமன் சேர்ந்தான் என்று பெயரிய முக்குத் தலைமை வலைஞர்கள். தங்கள் வேலையாட்சளைக் கொண்டு மீன் பிடிப்பித்துக் கொடுத்து வந்தார்கள். சிங்களவர் நிழல் வசதிக்கும் நீர்வசதிக்கு மாக அங்குள்ள பலூச்சார விலிருக்குஞ் சிவாலயங்களிற் தங்கிக் கோவிற் பிரகாரங்களில் மீன்காயப்போட்டுத் திருக்கிணறுகளில் தண்ணீரளவுந் தொடங்கினதினாற் பிராமணர் கோவில்களைப் பூட்டிக்கொண்டப்புறம் போயொதுங்கி விட்டார்கள். கோவில்களிற் சிலகாலம் பூஷங்களை விருந்தது.

அதை அவ்விடத்திருந்த பாண்டு மகாராசனரிந்து, விசாரணைசெய்து, சிங்களவருக்கு நியாயமான தண்டனை புரிந்து முக்குக்குடிகளைத் துரத்தி விட்டான்.

உசபன் முதலிய முக்குக வலைஞர்கள் அவ்விடம் விட்டு மட்டக்களப்புக்குப் போய் பானகையிரவி என்னுமிடத்திலிருந்தார்கள். சிலர் இந்நாட்டின் மறு துறைகளிலிருந்தார்கள். உசமன்துறை சேர்ந்தாண்களென்னும்

யாழ்ப்பான வைபவர்.

பெயர்கள் உசமன் சேர்ந்தானென்பவர்களால் வந்தன. மலித்தூண்டன் முதலிய இந்களின் முக்குக்குருந்த தில்லை.

பாண்டு மகாராசன் இங்கேயிருக்க, அவன் மனைவி குழக்கோட்டு மகாராசன் கோணேசர் கோவிற்றிருப்பனீ செய்விக்குஞ் செய்தியைக் கேட்டுத் தங்கள் சேனைகளிற் சிலரை அழைத்து. நீங்கள் போய்க் குழக்கோட்டனை இந்நாட்டினின்றுந் துரத்திவிட்டு வாருங்களென்று செலவு கொடுத்தனுப்பச் சேனைகள் தம்பலகாமத்திற் போய் அவ்விடத்திற் குழக்கோட்டரசன் செய்விக்கும் பெரிய வேலைகளையும், அவனுடன் நின்ற சேனைத் திரள்களையுங்கள்டு பயந்து நடுக்கமுற்று ஒன்றும் பேசாமல், தூதாக வந்தவர்கள்போல் நின்றார்கள். அரசனவர்கள் பார்த்து, ஏன் வந்தீர்களென அவர்கள் மகாராசனே, இநீதத் திருப்பணிக்கு வேண்டிய பொருளேதனுந்தேவேயோவென விசாரித்து வாருங்களென்று எங்கள் அரசி அனுப்ப வந்தோமென்றார்கள். அரசன் அவர்களை நோக்கி வேண்டிய சகல வஸ்துக்களுஞ் சம்பூரணமாயிருக்கின்றன; ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. உங்கள் சுகவதிசயங்களை விசாரித்தேனென்று உங்களின் ராணிக்கி அறிவியுங்களென்று சொல்லிச் சேனைக்கு உசிதமான விருந்து கொடுத்து அனுப்ப அவர்கள்போய் நடந்த செய்திகள் யாவற்றையும் அறிவித்தும் விருந்திற் பரிமாறிய பதார்த்தங்களின் மதுரத்தையும் வியந்து ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். இராசாத்தி அந்தச் செய்தியைக் கேட்டு யாதொரு பேச்சுமின்றி இருந்தாள்.

குழக்கோட்டு மகாராசன் திருப்பணியை முடித்து, அவ்வாலயப் பணிவிடைக்குஞ் கோணேசலிங்கத்துக்குப் பூசனை புரிவிப்பதற்குஞ் செலவுகளுக்காக ஏழு நாடுகளில் வயல் நிலங்களையுந் தோப்புகளையும் ஏற்படுத்தி அவைகளிற் பயிரிட்டு வருமானஞ் செலுத்தும்படி வன்னியர்களை அழைப்பித்துக் குடியிருத்தித் தன்னுட்டுக்கு மீண்டான். அந்தாள் முதல் ஆலயப் பணிவிடைகளும் அந்தணர் கிராமங்களும், மட்சங்களுஞ் சம்பிரமமாக முன் போல் நடந்து வத்தன. சில காலத்தின் பின் குழக்கோட்டு மகாராசன் தேகவியோகம் அடைந்துவிட்டான். அதன்பின் மேற்கூறிய ஏழு நாடுகளிலும் பயிர்க்குடிகளாயிருந்த வன்னியர்கள் மிகவும் பெருகினார்கள். பாண்டு நாட்டிலிருந்து பின்னும் ஜம்பத்தொன்பது வன்னியர்கள் வந்து, அவர்களுடன் குடிக்கொண்டார்கள். வருமானமுங் குடிகளும் வர வரப் பெருகிக் கொண்ட

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

அ

டியால் அரசாட்சியின்றிப் பலமுறை கலகம் நேரிட்டன. அவ்வேழு நாடுகளுக் கோணேசர் கோவிலுக்குச் செல்வதேயன்றிக் கண்டி நாட்டரசருக்கு யாதொரு நயமுமில்லாமையால் அந்நாட்டரசர்கள் அவற்றைப் பராமிகம் பண்ணிவிட்டார்கள்.

அக்காலத்திற் சந்திரவன்னியனும், வேறனேச குறுநில மன்னருந்தோன்றிப் பலவாறு கலகஞ்செய்து மரித்து விட; வன்னியந்தளைனவரும் ஒத்திணங்கித் தங்கள் சாதி யிற்றலைமைப்பட்ட ஏழுபேரைத் தெரிந்து, அவ்வேழு நாடுகளுக்குத் தலைவராக்கிக் கீழமைத்திருந்தார்கள். அது முதல் அத்தலைவரின் சந்ததியாராயிருந்த வன்னியர்களாண்டத்தினால் வன்னிநாடெனப் பெயர் பெற்றது. சாவிவாகன சகாப்தம் குக்கு-ம் வருஷத்தில் இலங்கைக்கரசனையிருந்த, அக்கிரமபோது மகாராசன் இவ்வன்னியர்கள் தாங்களும் அரசரென்று இறுமாப்புக் கொண்டதை அறிந்து, அவ் வன்னியர்களின் அதிகாரத்தைக் குறைத்துத் தன்னையைச் செலுத்தி வந்தான். அது முதல் அவ் வன்னியர்கள் நாட்டதிகாரிகளாய் மாத்திரம் ஆண்டு வந்தார்கள். சாவிவாகன சகாப்தம் எகள-ம் வருஷத்தில் விசயரசனின் சகோதரன் மரபிற் பிறந்த உக்கிரமசிங்கனென்னும் அரசன், வடதிசையினின்று வெகு திரளான சேணையுடன் வந்து போராடிச் சிலகாலமாக இழந்திருந்த இவ்விலங்கையில் அரைவாசியைப் பிடித்துக் கொண்டு, கதிரைமலையிலிருந்து அரசாண்டு வந்தான். தென்னாடுகளை வேற்றரசனுண்டு வந்தான்

இந்த உக்கிரசிங்க மகாராசனுக்குச் சிங்கத்தை யொத்த முகமும் மானுடதேகமுமிருந்தது. இவன் நது லேசர் கோவிலைத் தரிசிக்கும் பொருட்டுவந்து, கீரிமலைச் சாரவிலே முற்காலத்திற் சோழராசன் தான் தீர்த்தமாடித் தங்கியிருக்கக் கட்டுவித்த மாளிகையிலே இறங்கினன். சோழராசன் மாளிகை கட்டுவித்ததினால் அந்த இடம் வளவர்கோன் பள்ளமென வழங்கி வந்தது.

அவன்விடமிருக்கத் தொண்டநாட்டை அரசாண்ட தொண்டமானென்னும் அரசன், கரணவாய் வெள்ளைப்பரவை என்னுமிடங்களில் நல்லுப்புப் படுஞ்சு செய்தியைக் கேட்டுத் தன் பரிவாரங்களுடன் கீரிமலைச் சாரவில் வந்திருங்கி, இவனைச் சந்தித்து, இந்நாட்டில் விளையுமிப்பிலே தனக்கு வேண்டியளவுக்கு வருஷந்தோறும் விலைக்குக் கொடுக்கும்படியும். உபயுப்,

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

க

படுமிடத்துக்குச் சமீபமாக மரக்கலங்களைக் கொண்டு வந்து ஏற்றவும் ஒதுங்கி நிற்கவும் வசதியாகக் கடலிலே நின் ஜூராறு வெட்டுவித்துக் கொள்ளவும் உத்தரவுகேட்டான். உக்கிரசிங்க மகாராசன் உத்தரவு கொடுக்கத் தொண்டமானங்கிருந்த சிற்றூற்றை மரக்கலமோடத் தக்க ஆழமாயும், விசாலமாயும், ஒதுக்கிடமாகத் தக்க தாயும் வெட்டுவித்துத் தன்னாருக்கு மீண்டான். அது முதல் அது தொண்டமானாறென் றழைக்கப் படுகின்றது. உக்கிரசிங்க மகாராசன் தன் சேணைகளோடு கதிரமலைக்கு, வன்னிமார்க்கமாகச் செல்லுகையில் வன்னியர்கள் ஏழு பேருமேதிர்கொண்டு வந்து தாங்கள் திறைகொடுத்து உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டார்கள். அரசன் இராச்சிய மெங்குந் தன்னை செல்லவுந் தனக்கு வரவேண்டிய திறையைக் கொண்டு கோவிலுக்குக் கொடுக்கவுமடன்பாடு பண்ணுவித்துக் கொண்டு கதிரமலையிற் சேர்ந்தான்.

இவைகள் சம்பவித்த எட்டாம் வருஷத்திலே சோழதேசத்திப்பியாகிய திசையுக்கிரசோழன் மகள் மாருதப்பிரவல்லி என்பவள் குன்ம வியாதியினால் மெலிந்தவளாய், அவ்வியாதி வயித்தியரால் நீக்க முடியாமையால் தீர்த்த யாதகிறை செய்தா லொருவாறு நீங்குமெனக்கருதிக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தினின்று புறப்பட்டு எங்கும் போய்த் தீர்த்தமாடி வருகையிற், சாந்தவிங்களென்னுமொரு சந்தியாகிகண்டு, உன் வியாதி பண்டிதரக்கற்குணமாகத் தக்கதன்று. இப்பொழுதெடுத்த முயற்சியே சுகந்தரத்தக்கது. இலங்கையின் வடமுனையிலே கீரிமலையென்றேரு மலையுண்டு. அது சமுத்திர தீர்த்திலுள்ளது. அங்கே உலர்ச்சல மத்தியிற் சுத்த தீர்த்தமும் மலையருவித் தீர்த்தமுங் சலந்த உத்தமதீர்த்த மென்றுண்டு. உலகத்திலுள்ள எந்தத் தீர்த்தத்திலும் முக்கியமானது. அதிலே நீ போய் ஸ்நானம்பண்ணிச் சிலகாலந்தங்கி இருப்பாயாகிற் சுகமடைவாய் என்றுசொர்லல, அதற்கிசைந்து, உடனே திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு, மாருதப்பிரவல்லி புறப்பட்டுத், தாதுமாருந் தேரழிமாருஞ் சேணலீரருஞ் சூழ்நிதுவரக். கீரிமலைச் சுராவில் வந்திறங்கி, நதுலமூனிவரைக் கண்டு பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்கையெடுத்து அவரால் ஆசீர்வாதம்பெற்று, அந்தத்தலவிசேஷத்தையுந் தீர்த்தமகிழையையும் தான்தீர்த்தமாடினதினால் தனக்கிருந்த கீரிமுகம் மாறி மலூமுகம் பெற்றதையும், முனிகூறுக் கேட்டு. மகா சந்தோஷத்துடன் தீர்த்தமா

டிச் சிவாலய தரிசனஞ் செய்து அங்கு ஓர் இடத்தில் பாளையம் போட்டுக் கொண்டு சிலகாலா அவ்விடத்திலி ருந்தாள். இப்படிச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து தீர்த்த மாடி வருகையில் அவளுக்கிருந்த குண்மலவியுந் தீர்ந்து குதிரை முகமும் மாறிற்று. மாறவே, மாருதப்பிரவல்வியின் யவ்வன சொருபத்தைக் கண்ட வர்கள் ஆச்சரிய மடைந்தார்கள்.

அக்காலத்திலே உக்கிரசிங்கமகாராசன் நகுலேசர் கோயிலித் தரிசிக்க மூன்றாம் தரம் வந்திறங்கி வளவர் கோன் பள்ளத்திற் பாளையம் போட்டிருந்தான். இப்படி இருக்குங்காலத்தில் அவன் ஒரு நாள் பரிசனங்களோடு சுவாமிதரிசனஞ் செய்யப் போனபொழுது அங்குச்சென்ற மாருதப்பிரவல்வியைக் கண்டு ஆச்சரியமுற்று அவன் பேரழகில் மபங்கி, இவளைரன்று, விசாரணை செய்து இவளைத் தான் சிவாகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மனிடத்து மோகசுகிடங்கும் மீண்டும் சந்திதியடைந்து தரிசனஞ்செய்து தன்பதியை அடைந்து சமயம் வாயாது காத்துக்கொண்டிருந்தனன்.

மாருதப்பிரவல்வி தனக்குக் குதிரைமுகம் மாறின காரணத்தால் மாவிட்டபுரமெனப் பெயரிட்டுக் கந்த சுவாமி கோவில் கட்டுவிக்கும்பொருட்டு அதற்கு வேண்டிய சகல வஸ்துக்களும். விக்கிரகங்களும், பிராமணரும் அனுப்பி வைக்கும்படி பிதாவாகிய திஷை உக்கிரசோழ மூக்குச் சகல காரியங்களையும் வரைந்து ஓர் சிறு முகம் அனுப்பினன். அத்திருமுகம் பெற்றவுடனே மகாராசன் மிகவுஞ் சந்தோஷித்து வாசித்தளவில் ஆனந்த பரவசு மூய்க் கண்ணீர் தழும்பி, மனம் நினைந்து நினைந்து நெக்குக்கூகிக் கசிந்து, அக்கடவுளின் கிருபையை இடையேற்று துதி ந்து நின்றனன் அவன் தன் புத்திரிக்கு ஆ. ஏ. ஸ்டிய சகல காரியங்களையுஞ் செய்து முடித்துக் கொண்டு, ஜெங்காபுரிக்கு ஒரு பிராமணைன் அனுப்பவேண்டுமாலையால், தீஷுதரில் ஒருவரைத் தன்னிடம் அனுப்பிவைக்கும் படி சிவாலயத் தனைவனுக்குக் கட்டளையனுப்பினான். பிராமணர் தோணி ஏறுவதும் இலங்கையிற் குடியிருப்பதும் மாசுந்தோஷமாயிருக்க, அரசனிப்படிக் கட்டளையனுப்பியிருக்கிறனே நானிதற்கென்ன செய்வேணன்று பயந்து தில்லைச்சிவாலயத்திலே மூன்று நாட்ட பட்டினி கிடந்தான். அப்பொழுது, சொப்பனத்திலே கீரிமலைச் சாரலிலேயுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தினாலும், சிவலாயமகத்துவத்தினாலும், அப்பூமி மிகச்சிறந்ததென கருதாது

பாவமென்றதென்னை? பிராமணர் கணியமநிட்டை வழுவாத படிக்கு மரக்கலங்களில் இராத் தங்காமற் பிரயாணஞ்சு செய்யலாம். க. சியிற் பிராமணரும் அங்கேயிருக்கிறார்கள். அதுவுமன்றி நகல முனிவனும் அங்கே இருக்கின்றன. அந்துலமுனி அத்தல விசேஷத்தைக் கண்டு அவ்விடமிருந்து தவம் பண்ணும்போதே, அங்கே போகயோசனைபண்ண வேண்டியதில்லை. யாதோராலோசனையுமின்றி அனுப்பலாமென்று உத்தரவு கிடைத்தது. அப்போது சிவாலயத்தலைவன் சத்தோஷமாய்ப் பெரிய மனத்துளாவரன்னுந் தீஷுதரைச் சோழராசன், பதிக்கனுப்பினான். அவ்வரசன் சகல தளபாடங்களையும் விக்கிரகங்களையும் அவர்களையிற் கெடுத்தனுப்பினான். அவர்களைக்கொண்டு காங்கேயன் துறையில் வந்திறங்கினர். கந்தசுவாமி விக்கிரகம் வந்திறங்கின காரணத்தால் அந்தத்துறைக்குக் காங்கேயன் துறையெனப் பெயராயிற்று.

மாருதப்பிரவல்வி ஒருநாளிரவில் அந்தத் திருப்பணி யைப்பற்றிய ஆலோசனையுடன் சப்ரமஞ்சத்திற் சாய்ந்து விழிப்பாயிருக்குஞ் சமயத்திலே, அர்த்தசாமத்திலே உக்கிரசிங்கமகாராசன் சேனைகளையும் பாளையக்காவல்களையுங் கடந்து பாளையத்தினுட் புதுந்து அவளை யெடுத்துத் தன் பாளையத்திற்குக் கொண்டுபோய் விட்டான். பொழுது விடுந்தவின், அவனுடைய தாதிமாருந் தோறி மாருஞ் சேனைகளும் அவளைக்காணுமல் மனச்கலக்கமுற்று எங்குந் தேடியுங் காணுது தவித்து நிற்கும் வேளையில், உக்கிரசிங்கமகாராசன் பாளையத்திலிருக்கிறவெளன் றறிந்து. அங்கே போய் நாங்களென்ன செய்யலாமென்று மனக்கலக்கத்தோடு பணிந்து வந்தஞ்சிகள் செய்து கூற, அராசன் அவளென் பட்டத்துத் தேவியானை, நீங்களிந்தச் சுபகோபன செய்தியை இவளின் பிதாமாதாவுக்குப்போய் அறிவிடங்களேன்று வழிச்செலவுக்கு வேண்டிய தீரவியங்களைக் கெடுத்தனுப்பிவிட்டான். அதன்மேல் உக்கிரசிங்கன் ததிரமலைக்குப்போக யோசித்தபோது மாருதப்பிரவல்வி கந்தசுவாமி கோவிற் திருப்பணி நிறைவேற்றி, முதலாழுந்சவச சிறப்புக்கண்டாலேயன்றி அவ்விடத்தை விட்டுப்போகப் பிரீயமில்லாமலிருந்ததினாற் பிரயாணத்தை நிறைக்கித்த திருப்பண்ணை நிறைவேற்றி, ஆனி உத்திரத்திலென்றைக்கத் துவசாரே கண்டதொடங்கி உற்சவத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு அதன்பின் மாருதப்பிரவல்வியுடனே அவ்விடம் விட்டுப்போனான். மாருதப்பிரவல்விபாளையம்போட்டிருந்தவிடம் அது முதற் குமாரத்தீபள்ளமெனப் பெயராயிற்று. உக்கிரசிங்கமக்காலனும்,

மாருதப்பிரவல்லியுங் கதிரைமலையிற் சேர்ந்த விவாகச் சடங்கை நிறைவேற்றித் தெய்வேந்திரபோகத்தை யனுப வித்திருந்தார்கள். தில்லையிற்பெண்ணல்லை கடவாததாற் பெரியமனத்துளார் விவாகமில்லாதவராய் வந்திருந்தார். அவர் சாம்பசிவ ஜயரின் மகள் வாலாம்பிளையை விவாகஞ் செய்து அப்பெண்ணுக்குத் தில்லைநாய்கவல்லி யென்று பெயரை மாற்றிக் கந்தசுவாமி கோயிலின் தென் புறத்திலே, அக்கிரகாரத்திலிருந்து கொண்டு கோயிற் பூசை பண்ணிவந்தார். பிராமணக்குடும்பங்களிரண்டும் ஒரு குடும்பமாகி இருதிறக் கோயில்களுக்கும் ஒருவரே விசாரணைத் தலைவரானார். உக்கிரசிங்கராசன் சிலகாலத் தின்பின் செங்கடக் நகரியை இராசதானியாக்கி அங்கிருந்து அரசாண்டு வருங்காலத்தில், மன்மதனுபமுஞ் சர்வராச லட்சணமுடையவனுய்ச் சிங்கவாலுடனேரு குமாரனும், அவனுடனேரு பெண்ணும் பிறந்தார்கள்: அவனிருவருக்கும் நரசிங்கராசனென்றார்கள். செண்பகாவதி யென்றும் பெயரிட்டு இருவருக்கும் விவாகத்தையுஞ் செய்து அவ்வாலசிங்கராசனைச் செயதுங்க வரராச பட்டத்துடன் முடியுஞ்கூட்டி அரசாள வைத்துச் சிலகாலத் தில் உக்கிரசிங்கராசன் மரணமடைந்தான். செயதுங்க வரராசன் அரசாட்சியை நடத்தினான்.

அக்காலத்தில் இரண்டு கண்ணுங் குருடனுகிய கவி வீராகவனென்பவன், யாழ்ப்பாண வாலசிங்க மகாராசன பேரிற் பிரபந்தங்களியற்றிச் செங்கடக் நகரிக்குப்போய் ராச சமூகத்தில் யாழ் வாசித்துப் பாடி வருங்காலத்தில், அரசன் மிகச்சந்தோஷப்பட்டு இலங்சையின் வடத்தைச் சிலுவுள்ள மண்கிடல் என்னும் இந்நாட்டை அவனுக்கு உபகாரமாகக் கொடுத்தான். அவனுபகாரம் பெற்ற இந்நாட்டுக்கு யாழ்ப்பாணமெனப் பெயரிட்டு இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து வடத்தையிலிருந்து சில தமிழ்க் குடிகளை அழைப்பித்து அக்காலத்திற் சிங்களவரையும் மற்றும் பிறரையும் அரசாளக் கருதித் தமிழ்க் குடிகளையும் அங்கிருந்த சிங்களவருடன் குடியேற்றிச் சிலகாலப் அரசாட்சி செய்து வரேயாதிகளுமிறந்தான். அப்போது யாழ்ப்பாணாஞ் சிலகாலம் அரசனில்லாது தளம்பிக் கொண்டிருக்கையிற் சிங்களவரைத் தமிழ்க்குடிகள் மிகவும் ஏருத்தினதினால் அவர்கள் சகிக்க முடியாது தங்கள் நாட்டுக்குப் போய் விட்டார்கள்.

இப்படி இருக்குங்காலத்திற் பொண்பற்றியூர் வேளானுகிய பாண்டிமளவனென்னும் பிரபு மதுரைக்குப்

போய் அங்கு சின்று புறப்பட்டுச் சோழ நாட்டிற்குப் போய்ச் சிலகாலமிருந்து இராச வுத்தியோகத்திகேற்ற கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்த திசையுக்கிரபோழன் மகன் சிங்கேதுவுக்கு மருமகனும், மேற் கூறிய மாருதப்பிரவல்லிக்கு மகன் முறையுஞ், குரியவமிசத்தவனுமாகிய சிங்கயாரியன் நும் இராச குமாரரைக் கண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் நிலைபரத்தை அறிவித்து இந்நாட்டை அரசு செய்யும்படி வரவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ளச் சிங்கயாரியன் மறுக்காது உடன்பட்டுக் கல்வியறிவிலும் புத்தி விவேகத்திலு மெவர்களும் வியந்து கொள்ளத்தக்க உத்தண்ட வீரதிகாமணியாகிய புவனேங்கவாகு என்னும் மந்திரியையுப் காசியிலிருந்துவந்த வேதியஸ் குலோத்துங்கனுகிய கங்காதரக்குருக்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு மற்றும் பரிவாரங்களுடன் பிரயாணப்பட்டுப் பர்ன்டிய இரசான் வழிவிட்டனுப்ப, யாழ்ப்பாணத்தில் வந்திரங்கி, நல்லூரிலே அரசிருக்கை ஸ்தாபிக்கக்கருதிச், சோதிடர் சோல்லிய நன்மூசர்த்தத்தில்த சிபாரம்போட்டு, நான்கு மதிலுமெழுப்பி வாசலுபொழுங்காக விடுவித்து, மாட்யாளைகளையும்கூட்டுகோபுரங்களையும்பூங்காவையும், பூங்காவன் நடுவே ஸ்தான மண்டபமும் முப்புடைக்கூபமும்நடாக்கி அக்கூபத்தில் யமுனை நதி ததிர்த்தமும் அழைப்பித்துக் கலந்துவிடச் செய்து நீதி மண்டபம், யானைப்பந்தி, குதிரைப்பந்தி, சேஞ்சரிருப்பிடம் முதலியவணைத்தையுங் கட்டுவித்துத் தன்னுடன் வந்த கங்காதரக்குருக்களும் அவர் பத்தினியாகிய அன்னபூரணியம்மானும் வாசஞ் தெய்தற்கு அக்கிரகாரமும் முண்டாக்கிக், கீழ்த்திசைக்குப்பதுகாப்பாக வெய்யிலுவந்த பின்னையார் கோவிலையும், மேற்றிசைக்கு வீரமாகாளியம்மன்கோவிலையுந், தென்றிசைக்குக் கைலைவினையகர் கோவிலையும், வடத்திசைக்குக் கட்டநாதீசுவரன் கோவில் தையல்நடாக்கியமன் கோவில், சாலைவிநாயகர் கோவில்களையுங்கட்டுவித்துத் தானுந்ததை திலகவதியாரென்னும் பத்தினியுடன் கிழக்கப்பிரவேசன் செய்து, ஜம்புலத் தற்கொடு முக்கி, ஏனோழு வகை ஆச்சிரமிகட்டும் நற்றுணையாக வாழ்ந்திருந்தான்.

சிங்கயாரிய மகாராசன், ஒருநாட்டுப்புவனேகவாகு யூடுவோசித்துத் தமிழ்நாட்டரசருக்குத் திருமுகமெழுதித் தமிழ்க்குடிகளை அழைப்பிக்க, அவர்களுள் ஜந்து குடிமைகளுடன் வந்த பொன்பற்றியூர் வேளாளாவபாண்டிமளவையும் அவன் தமிழையும், மைத்துண்ணுகிய சங்பக்களவையுத் தமிழையுந் திருநெல்வேலி

யிலும், காவிரியூர்ப் புரவலாதி தேவனின் முத்த குமார கைய நரசிங்கதேவனை மயிலிட்டியிலும், வாவி நகர் வேளாளன் சண்பகமாப்பாணையும் அவன் ஞாதியாகிய சந்திரசேகரமாப்பாணையுங் கனகராயனென்னுஞ் செட்டியையுந் தெல்லிப்பழையிலுமிருத்தினேன். கோவலூர் பேராயிர முடையானென்னும் வேளாளைன் இனி வி வி விருத்த, அவன் அவ்வூர் திருத்தப்படாததினால் அதை விட்டு மேலைக்கிராமத்திற் போயிருந்தான். இராசமுத்திரையும் வரிசைகளும் பெற்ற கச்சுர் வேளாளன் நீலகண்டனையும் அவன் தம்பிமார் நால்வரையும் பச்சிலைப் பள்ளியிலும், சிகரமாநகர் வேளாளன் கனகமளவளையுந்தம்பிமார் நால்வரையும் புலோவியிலும், சூபகநாட்டு வேளாளர் சூபகாரேந்திரன், புண்ணியபூபாலன் என்னுமிருவரைத் தொல்புரத்திலும், புலலூர் வேளாளன் தேவராயேந்திரனைக் கோயிலாக்கண்டியிலும், உயர்குலவேளாளர் மரபினாகிய தொண்டைமண்டலத்து பன்னாடுகொண்ட முதலியென்பவனை இருபாலையிலும், செய்யூர் இருமரபுதுயை தனிநாயகனென்னும் வேளாளைனாடுந்திலிலும், காஞ்சிபுரம் பல்லவனென்னும் பிரபுவை இரண்டு துணைப் பிரபுக்களுடன் வெளிநாடென்னும் பல்வராயர் கட்டிலுமிருத்தினேன்.

சிங்கையாரியன் இப்படியே அந்தப் பிரபுக்களை அவரவரடிமைகள் குடிமைகளுடன் அங்கங்கிருத்திய பின். வல்லிமாதாக்கனென்னும் பராக்கிரமகுரஜை மேல்பற்றுக்கும், செண்பகமாதாக்கனென்னுஞ் குரவீரியனைக் கீழ்பற்றுக்கும், இயாண மாதாக்கனென்னும் விஶயபராக்கிரமனைத் தென்பற்றிற்கும் அதிகாரிகளாக்கி, உத்தண்டவர்சிகாமணியாகிப் பீரசிங்கனென்பவனைச் சேனுதிபதியாக்கி ஓர் சுபதினத்திலே நல்ல முகூர்த்தமிட்டு மஞ்சூலோக தெய்வேந்திரனைக் கூரசாண்டான். இவ்வரசனுக்கு ஒருகை கூழுங்கையாயிருந்ததினால் அவனைக் கூழுங்கையாரியனென்றும் விசயகூழங்கைச் சக்கரவர்த்தியென்றஞ் சொல்வார்கள். சிங்கையாரிய பகாராசன் இப்படியே அரசாட்சியைக் கைப்பற்றி நடத்தி வருகையிற புறமதில் வேலையையுங் கந்தசாமி கோவிலையுஞ். சர்வவாகன சகாப்தம் அளங்கும் வருஷத்தில், புவனேகவாகு மந்திரி நிறைவேற்றினான்.

சிங்கையாரிய மகாராசனும் மந்திரியுங் கீரிமலைக்குப் போய்த் தீர்த்தமாடிச் சிவாலய தரிசனங்குசெய்து அவ

வாலய விசாரணையை ம் அரசாட்சிக்குள்ளாக்கிக் கொண்டு, கந்தசவாமி கோவிலில் வந்து பெரியமனத் துளார் குமரன் சிதம்பர தீஷ்தரின் மகனுகிய சின்னமனத்துளார் விருந்து உண்டு, இளைப்பாறினர்கள். அவ்விருந்து மிகவுமுசிதமாயிருந்ததாற், புவனேகவாகு விருந்திலே பரிமாறிய, ஒவ்வொரு பதார்த்தங்களுக்கும் ஒவ்வொரு பாட்டுச் சொன்னுன். அவற்றுட் சில கவிவருமாறு?—

வெண்பா.

இன்னுமத்தின்டுவின்னேரீகிந்தசெயலிதுவாம பன்னவனுந்தொக்கவருதினியு — நன்னருண அன்னமளித்திந்நாளிவ்வாதரவுதந்துநின்ற சின்னமனத்தான்செயல்.

என்னமனத்தான்செயும்விருந்திற்சாற்றுகி அன்னதலைவின்னேரறிந்திருந்தான் — முன்னலைவாய் வெற்பதனைக்காவியுய்ததுவேலைக்கடைத்தேயிலைத வற்பமெனத்தள்ளுவரேயாம்.

இப்படியே பாட்டுக்களைப் பாடிச் கோவிலைப்பற்றிய ஒழுங்குகள் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார்கள். காரியங்களிது விதமாய் நடந்து வருகையில் ஒருநாளிரவு அரசன் சப்ரமஞ்சத்தில் நித்திரை செய்யும்பொழுது பரமேஸ்வரமூர்த்தி பார்வதி சமேதராய் எழுந்தருளிவந்துசனவிலே தரிசனையாகி உத்தரவு கொடுத்தபிரகாரம், கைலைவிநாயகர் கோவிலின் பக்கத்திலே கைலையநாதர் கோவிலையும், கைலையநாயகியும்மன் கோவிலையும், எவற்றினும் விசேஷமுறக் கட்டுவித்து மூன்று சபைகளையும், பரிவாரதேவர்களிருப்பிடங்களையும், உக்கிராணசாலை, யாகசாலை அக்கிரகாரமாடம், தேரோடு மலீதி, அன்னசத்திரம், சுற்று மதிற் கோபுரங்கள் இவைகளைவற்றையும் இயற்றுவித்துப் பாண்டிய இராசார்களை முதற்பாளையத்திலை வராயிரத்தி, இராமநாதபுரத்தை ஆண்ட சேதுபதிக்குப் பாசுரமனுப்பிக் கேதாரத்திலே மன்மதன்பூசித்த ஆதரவங்கத்தை அழைப்பித்து வைத்துப் பாண்டியராசனைக் கோண்டு பிரதிஷ்டை செய்வத்துத், தன்னுடன் வந்த கங்காதரக்குருக்களைப் பூசைக்கேற்படுத்திக், கைலையாகர் திருவடிகளையே தியானித்துக்கொண்டு நல்லார்க்கைலையில் நெடுங்காலம் அரசாண்டு வயோதிகளுனபின், தன் மகன் குலசேகர சிங்கையாரியனுக்கு முடிகுட்டியைத்துச் சில காலத்திற் சிவபதமடைந்தான்.

யாழ்ப்பாண வைபவர்:

குலசேகர சிங்கையாரியன் அரசாட்சி முறைகளைத் திருத்திக் குடிகள் பிரயப்படத் தக்கதாய் நடந்து சமாதான அரசாட்சி செய்து தன் மகன்குலோத்துங்க சிங்கையாரியனுக்கு அரசாட்சியை ஒப்பித்துச் சிலகாலம் நோயினால் வருந்தித் தேவீயோகமானான்.

குலோத்துங்கசிங்கையாரியன் வயல்நிலங்களைத் திருத்துவித்து வருமானங்களை அதிகரிக்கச் செய்து குடிகள் சந்தேகாஷங் கொள்ளத் தக்கதாய்ச் சாராதான அரசாட்சி செலுத்தித் தன் மகன் விக்கிரம சிங்கையாரியனுக்கு முடிகூட்டிப் பரபதமடைந்தான்.

இவன் காலத்திலே, சிங்களவருக்குந் தமிழருக்குஞ் சமயாசாரங்களைப் பற்றிப் பெருங்கலசம் உண்டுபட்டது நேற் சிங்களவர் தமிழரைக் காயப்படுத்தியும் இரண்டு பேரைக் கொலை செய்தும் முரட்டுத்தனங் காட்டி நின்ற கையறிந்த விக்கிரம சிங்கையாரியன் அவர்களைப் பிடிப் பித்து விசாரணை செய்து, அக்கலகத்துக்குக் கலைவனும் நின்ற புஞ்சிவண்டா வென்பவனையும், அவனைச் சேர்ந்த அறுபத்தேழு சிங்களவரையுங் கொலை செய்து பின்னுங் சிலரைச் சிறைச்சாலையை யடைவித்தான் அதன் பின் கலகமடங்கிச் சிலசிங்களைக் குடிகளொளித்து இந்நாட்டை விட்டுப் புறப்படவே, அரசன் தமிழர்மேற் பற்றுள்ளவனைக்கும், சிங்களவர் மேற் பற்றில்லாதவனுக்கு மிருந்தான்.

இவனுக்குப் பின் இவன் மகன் வரோதய சிங்கையாரியன் அரசாட்சியை ஒப்புக்கொண்டு மார்க்க வழிடாடுகளைக் குறித்துச் சில கட்டளைகளை ஏற்படுத்தி இருதிறக்குடிகளையும் அரசாண்டு தன்குமாரன் மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியனுக்குப் பட்டத்தைக் கொடுத்துப் பரக்கியடைந்தான். இவ்வரசன் கல்வியும், வேளாண்மையும் விருத்தியாகத்தக்க முயற்சிகளைச் செய்து, வன்னியர்களால் வந்த கலகங்களைச் சமாதானப் படுத்திக் கூடியன குணமுள்ளவனுய்க் குடிகளைத் தாய்போலக் காப்ப நிறி அரசாண்டு வருங்காலத்திற் சுகவீனத்தால் மரணமடைந்தான். இது செய்தியைக் கேட்ட மாத்திரத்தில், துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்திக் கண்ணீர்விட்டுப் பதருதார்யாருமில்லை. இருதிறத்துக் குடிகளும் நினைந்து நினைந்து தடுமாறிக் கவிழ்ந்தனர்.

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

கன

அவன் பின் அவன் மகன் குணபூஷண சிங்கையாரியன் முடிகுடி அரசியற்றி வந்தான். இவன் பிதாவிலும் அதிக தயாள குணமுள்ளவனுய்க் குடிகளைப் பாரபட்ச மின்றி அரசாண்டு, கல்வி செல்வம் வர்த்தகம் முதலிய யாவற்றையும் விருத்தி செய்து பூரணையுடையனுகித்தன் குமாரன் வீரோதய சிங்கையாரியனுக்குச் சிங்காசனத்தை ஒப்பு வித்துச் சிலகாலத்தில் தேவீயோகமடைந்தான்.

இவன் காலத்திற் சிங்களைக் குடிகளாற் கலகமுண்டாக அக்கலகங்கள் வன்னியராற் ரூண்டிவிடப்பட்டத் தென்றறிந்து வன்னியர்கள்மேற் படையெடுத்துப்போய், ஏழு வன்னியர்களின் கிருகங்களைக் கொள்ளையடித்து, அவ்வன்னியர்கள் ஒருபோதும் அவ்வித எண்ணங்கொள்ளாதபடி தண்டித்துத் திரும்பினான். அவன் திரும்பிய வுடன் சிங்களைக் கலகக்காரர் அவன் காலடியில் விழுந்து, தங்கள் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்ள வேண்டுமென்று வணங்கி நிற்க; ஒருவாறு சந்தேகாஷித்து அக்குற்றங்களை மனி த்து நன்முகங்காட்டி வேண்டிய புத்திமதிகளை ஊட்டினன்.

அக்காலத்தில் மதுரையிலே, சந்திரசேகர பாண்டியனுடன் சத்துருக்கள் எதிர்த்து யுத்தங்களையும் இராச்சியத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளப் பட்டன டியன் ஒளித்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒடிவந்து வீரோதய சிங்கையாரியனென்னுமரசனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அப்பொழுது வீரோதய சிங்கையாரியன் பாண்டியன் கீழ்ப்பாளையக்காரராயிருந்த சேதுபதி முதலான வீரர்களோடுந் தன் சேனைத் திரள்களோடும் மதுரையிற் ஜென்று போராடிச் சத்துருக்களைத் துரத்திப் பாண்டியராசனின் அரசாட்சியை நிலைக்கச்செய்து தனபதி அடைந்தான்.

இவன், தான் மறுபடியும் வன்னியரின் கிருகங்களைக் கொள்ளையாடவர இருக்கிறுனென்று ஒரு பொய்க்கதையைக் கட்ட, வன்னியர்கள் பயந்து கண்டி இராசனிடம் போய்த் தங்களுக்கு உதவி செய்யும்படி கேட்க, அதற்கு அவன், யாழ்ப்பாணம் என முன்னேர் பரிசாகக் கொடுத்த இராச்சியமாயிருப்பதால் அதற்கு வீரோதமாய்ப் படையெடுத்து என் குலப் பிதாக்களின் பெயருக்கு அவகீர்த்தி வரச் செய்யமாட்டேன்று மறுத்துச் சொன்னதினால், அவ்வேழு வன்னியர்களுந் தங்களுக்குள் திரவியங்களிற் சில பாகங்களைக்கொண்டு வந்து வீரோதய சிங்கை

யாரியன்க்கண்டு நன்முகம் பெற்றுத் திரும்பிப் போய்ப் பயமுற்றிருந்தார்கள். வீரோதய சிங்கையாரியன் போச னஞ்செய்து அன்றிரவிற்றுனே சப்ரமஞ்சத்தில் நித்திரை செய்கையிலே, சடுதியாய் இளவையதில் மரணித்தபடி யால், அம்மரணத்தைக் குறித்துப் பலவாறும்ப் பேசிக் கொண்டனர். அவன் குமாரன் செயலீர சிங்கையாரியன் சிறு வயதிலே முடிகுட்டப் பெற்று, அது விவேகத்தோடு, சாமர்த்தியமாய்ச் சத்துரு பயமின்றி, இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்து குடி களை இரட்சித்துத் தன் கீர்த்தியை விளக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அக்காலத்திற் கண்டி நாட்டை அரசாண்ட புவனே கவாகு என்பவன் முத்துச்சலாபத்தைக் குறித்து இவனுடன் பகைத்துத், தன் பராக்கிரம சவுரியத்தினால் யுத்தஞ்செய்து இவனதிராக்ஷியத்தைக் கவரவேண்டுமென்று துணிந்து நெருங்கினதினால் இவனும் அவனுடன் எதிர்த்து மண்மாரி மழைமாரி பொழிந்தாற் போல் யுத்தஞ்செய்து வெற்றி கொண்டு, மிதுன யாழ்க்கோடி தூக்கிச் சாலி வாகன சகாப்தம் கநாஸ்-ம் வருஷந் தொடங்கி கநகூ-ம் வருஷம் வரையில் இலங்கை முழுதையும் ஒரு குடைக் கீழ் அரசாண்டு வந்தான். சகாப்தம் கநங்கூ ம் வருஷத் திலே பராக்கிரமவாகு வென்பவன் பாண்டியராசனைப் பினை வைத்துச் செயலீர சிங்கையாரியனிடத்தில் இராச்சியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். இவனும் இவனிற் பின்வந்த வேற்றரசரு மொழுங்காய்த் திறைகொடுத்து வந்தார்கள். இவன் நெடுங்காலம் அரசாண்டு தன் மகன் குணவீர சிங்கையாரியனிடத்தில் இராச்சியத்தை ஒப்புவித்துப் பரலோக வாழ்வை யடைந்தான்.

கண்டி தேசத்தரசர் கொடுத்த திறையைக் கொடா ததினாற் குணவீர சிங்கையாரியன் தன் சாமர்த்தியத்தினாற் சில பகுதிகளில், தமிழ்க்குடிகளையிருத்தி அரசாண்டு, மதுரையை அரசாண்ட நாயக்கர்களுக்குச் சில பல உதவியையுஞ் செய்தான். இவன், தன் பிதாவிலும் அதி விசேஷமாய் யாவரும் மெச்சிக் கொள்ளத் தக்கதாய் அரசியற்றி, வயோதிகளும்த் தனது மகன் கனக்குரிய சிங்கையாரியனுக்குப் பட்டத்தைத் தச் சூட்டிச் சிவபதி அடைந்தான்.

இவ்வரசன் சிங்கள வருக்கு அதிக இடத்தைக் கொடுத்து மேன்மையாக நடத்தினதினால் அவர்கள் அகங்காரங் கொண்டு வன்னியர்களின் உதவி பெற்றுக்

கலகஞ் செய்தபோது, கனககுரிய சிங்கையாரியன் இரவிலே தன் மனைவி மக்களோடு வடதேசத்துக்கோடிப் போய்விட, விசயவாகுவென்னுஞ் சிங்களவன் இத்தமிழரின் நடையடை பாவனைகளை முற்றுய் மாற்றித் தங்களைப்போலாக்க வேண்டுமென்னும் மெண்ணத்தினால், இவர்களுக்கெல்லாந் தானே அரசனெனத் தலைப்பட்டுப் பதினேழு வருஷகால மரசியற்றியுங் கீழமையாதிருந்தார்கள்.

கனககுரிய சிங்கையாரியன் தன் குமாரராகிய பரராச்சேகரணையும், செகராச்சேகரணையுந் திருக்கோவலூரில் இராச குடும்பத்தவர்கள்பாற் கலவிகற்க வைத்து, யாத்திரா தரிசனஞ்செய்யும்படி மனைவியுடன் காசிபரியந்தமுள்ள திருத்தலங்கள் தோறும் போய்த் திரும்பக்கோகண்ன சிவாலயத்திற் சென்று, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து, அங்குச் சில வருடங்களாய்ச் சிவராத்திரி விரதமனுட்டித்து வருங்காலத்தில், ஒருநாள் சுவாமி கனவிலே தரிசனமாகிச் சொல்லியவன்னைம் மதுரைக்குப் போகநிலை து விரதோத்தியாபனச் கிரியைகளைச் செய்து முடித்துக் கொண்டு, திருக்கோவலூருக்குப் போய், அங்கே தன் பிள்ளைகள் வளர்ந்து, போர்ச் சாமர்த்தியத்திலுங்கல்லிப்பயிற்சியிலுஞ் சர்வர வழகிலும் அதிகரித்திருப்பக்கண்டு, அளவற்ற சந்தோஷமுடையவனுள்ளன. பிதாவைக் கண்டபோதே பிள்ளைகளின் முகங்கள் சூரியனிக் கண்ட செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள் போலாயின. பிள்ளைகளிருவரும் சத்துருவைச் செயிக்கவும், இராச்சியத்தை மீட்டுக் கொள்ளவுஞ் செய்த பிரயத்தனங்களைக் கண்ட பிதா மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு முத்தமிட்டு அங்குள்ள இராச குடும்பத்தாருக்குச் செய்ய வேண்டிய வைகளைச் செய்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு பிள்ளைகளையும் மனைவியையுங் கொண்டு மதுரைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். அங்குச் சென்றவுடனே அத்தேசத்தைப் பகுதி பகுதியாக ஆண்ட சிற்றரசர்களெல்லோரும் தங்கள் சேசை களையும் படைக்கலங்களையுங் கொடுக்கத், தத்துவம் பெற்றுக் கொண்டு யாழ் ப்பாஸும் வந்து கோட்டைக்குள் மேற்கு வாயில் வழியாய் நுழைந்தான்.

விசயவாகு காத்திராத வேலையிற் கனககுரிய சிங்கையாரியன் நுழைந்த போதிலும், அவன் சடுதியாய்ச் சேஜைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு அஞ்சா நெஞ்சனுய் அனி அணியாய் வகுத்து நிற்கச், செகராச்சேகரனும் பரராச்சேகரனும் விசயவாகுவின் துணிவையும் அவன் செய்

யும் வீரத்தையுங் கண்டு வாட்படையுடனே போர்முனையிற் சிங்கம்போலப் பாய்ந்து சேனைகளையும் அவனையும் வாருக்கிரையாக்கினார்கள். அதன் பின் பரராசுகேரன் தன்பிதா அரசியற்றவுந், தான் தேச விசாரணை செய்யவும் முயன்று, விசயவாகுவின் கலக்கத்துக்குடன்பட்டு நின்ற சிங்களவரில் அநேகரைப்பிடித்துக் கொலை செய்வித்தான். அனேக சிங்களக் குடிகள் தங்கள் குடும்பங்களோடு கண்டி நாட்டிற்குப்போய்க் குடியேறினபடியால், எஞ்சி நின்ற சிங்களக் குடிகள் தமிழருக்கு மிகவும் பயந்து நடந்தார்கள். பரராசுகேரன் சோழராசா வம்சிசத் திலுள்ள இராசலட்சுமியமாளன்னும் பெண்ணை விவாகஞ் செய்ததாற், பிதாவாகிய கனககுரிய சிங்கையாரியன் அவனையே இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்யும்படி முடிகுட்டி வைத்துச் சிலகாலம் ஆறியிருந்து பரபதமடைந்தான்.

பரராசுகேரன் பொன்பற்றியூர் வேளாள மரபின் முடிதொட்ட வேளாளனென்னும் பாண்டிமளவன் குலத்திற் பிறந்த அரசுகேசரியின் மகள் வள்ளியம்மையை இரண்டாம் மனைவியாகவும், மனவக்குடியிலிருந்து வந்த மங்கத்தம்மாளன்பவளை வைப்புப் பெண்ணைகவும்வைத்திருந்தான். பரராசுகேரனுக்குப் பட்டத்துத் தேவியாகிய இராசலட்சுமியம்மாள் சிங்கவாகு, பண்டாரம் என்னுமிரண்டு பிள்ளைகளையும், இரண்டாந் தேவியாகிய வள்ளியம்மையெயன்பவள் பரநிருபசிங்கம் முதலீய நாலு பிள்ளைகளையும், வைப்பு பெண்ணைகிய மங்கத்தம்மாளன்பவள் சங்கிலி என்னும் ஒரு குமாரனையும் பெற்று, இராசகுடும்பம் வரவர அதிகமாய்ப் பெருகப், பரராசுகேரன் அதிவிவேகத்தோடு அரசாட்சி செலுத்தி வந்தான்.

செகராசுகேரன் கல்வியறிவிற் சிறந்தவனும், வடநாட்டிலுந் தென்னோட்டிலுமிருந்து கொண்டு சகல சாஸ்திரங்களையும் பிரபலப்படுத்தும் பொருட்டு, வித்துவான்கள் பலரைச் சேர்த்துச் சங்கங்கூட்டிச் சில நூல்களைச் செய்வத்துத் தானுஞ் செகராசுகேரமென்னுஞ் சோதிடமுதலிய பல நூல்களையுஞ் செய்தான். பரநிருபசிங்கத்தின் மைத்துனனும், பரராசுகேரன் மருமகனுமாகிய அரசுகேசரியென்பவன் இரகுவமிசமென்னு நூலை வடமொழியிலிருந்து புராண நடையாகப் பாடிப் புண்ணிய பூமியாகிய திருவாரூரிற் சென்று, அங்குள்ள கல்வி மான்கள் சமூகத்தில் அரங்கேற்றிப் பெருங்கீர்த்தியடைந்தான். இவ்வாறே யாழ்ப்பானங் கல்வியறிவிற் சிறந்து

விளங்கிற்று. பரராசுகேரனுந் தம்பியுஞ் சிங்கையாரியப் பட்டத்தைச் சிங்கையெனச் சுருக்கித் தங்கள் பெயர்களின் முன் வைத்துச், சிங்கைப் பரராசுகேரன், சிங்கைச் செகராசுகேரன் என்றெழுதி வந்தார்கள். செகராசுகேரன், பாண்டிநாடு திருவாவடுதுறை முதலீய ஆதினங்களிலுள்ள சாஸ்திரங்களைத்தையும் அழைப்பித்து எழுதுவிக்கும் பொருட்டு, அடிக்கடி சேதுவுக்குப் போக்குவரவு செய்துகொண்டிருந்தான். இராசகுமாரர்கல்வியிலும் படைப் பயிற்சியிலும் தேக வளர்ச்சியிலும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து உயர்குணம் முதலிய யாவற்றிலுஞ் சிறப்புற்றிருந்தார்கள். அவர்களுக்குட் சங்கிலி என்பவன் கபட சிந்தனையுந், துர்க்குணமுங், கடுவிவேகமுந், துஷ்ட நடையுமளவனு யிருந்தான்.

இப்படியிருக்கும் நாளில் ஒருநாள், அகத்திய முனிவரின் பெளத்திருஞ், சித்த முனிவரின் புத்திரருமாகிய சுபதிட்ட முனிவர் பரராசுகேர மகாராசனைக் காணும் படி வர, அரசன் அவ்விருஷ்குத் தான் செய்ய வேண்டிய ஆசாரவுபசாரங்கள் அனைத்தையுஞ் செய்து ஆசனத்திருத்தித், தேவரீர் என பிதாவுக்கு வருங்கால சம்பவங்களை அறிவித்திருந்தும் அவைகள் அடியேனுக்குப் புலப்படாமையால், அவைகளையும்இனிமேல் வில்வர சாட்சிக்கு வருஞ் சம்பவங்களையுந் தெரிவிக்க வேண்டு மென்று அஞ்சலி செய்து நின்றான். சுபதிட்ட முனிவர் அரசனை நோக்கி “உன் அரசாட்சி இன்னுஞ் சிலகாலஞ் சிறப்பாய் நடந்துவரும், முன் முடிகுட்டிய முகூர்த்தந் தப்பிப் போன தினால் உன்னிற்பின் முடியைச் சூட்டுதற்குப் பிள்ளைகளில்லை” என்று சொல்ல, அரசன் பட்டத்துத் தேவி பெற்ற பிள்ளைகளும் இரண்டாந்தேவி பெற்ற பிள்ளைகளும் இருக்கப் பிள்ளையில்லையென்ற தென்னையென, ஒ அரசனே இத்தனை பிள்ளையுண்டென்பது மெய்யே! அவர்களுள் பட்டத்துத்தேவி பெற்ற முத்தகுமாரன் விஷ்ணுக்கடியிலைறப்பன். இளைய குமாரன் வாளி ஞால் வெட்டுண்டிறப்பன். உன் இரண்டாந் தேவியின் முத்தகுமாரன் அரசியற்றி வருங்காலத்தில், உன் வைப்புப் பெண்ணின் மகன் அவனை வாய்ப்பேச்சினால் மங்கி, அரசாட்சியைக் கவர்ந்து சொண்டு கொடுங்கோலரசு செலுத்து வதைக் குடிகள் தாங்க மாட்டாது பொருமை கொள்வதினாலும், இரண்டாந் தேவியின் குமாரனை வெறுத்துப்பகை கொள்வதினாலும், இராச்சியம் அந்தியர் கைக்கீழாகுமென்றார். அரசன் இராச்சியம் எப்பொழுது மீனுமென்று கேட்க; இராச்சியம் முதற் பறங்கிக்காரர்

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

கையிலகப்படும்; அவர்கள், சிவாலயங்களை இடித்துத் தள்ளிக் கிறிஸ்து சமயத்தைப் பரப்பும்படி குடிகளை நெருக்கி நாற்பது வருஷாலம் அரசாண்டபின், உலாந் தெஸ் மன்னர் பறங்கிக்காரரை உபாயமாகப் பிடித்துக், கத்தோலிக்கு வேதத்தைப் பரப்பும்படி தன் சமயக் கோவில்களைக் கட்டுவித்துச் சமய காரியங்களில் நெருக் கிடைபண்ணி அநேக வரிகளை வைத்துக் கூடிசை வருத்தி நூற்றிருபது வருடத்துக்கு மேற்பட அரசாட்சி செய்வார். அப்பால் இங்கிலீஸ் மன்னர்கள் அவரிடத்தில் இராச்சியத்தைப் பெற்றுச் சமய காரியங்களிற் பலவந் தஞ்செய்யாமல் எவர்களுந் தங்களிஷ்டப்படி சிவாலயச் சேவை முதலிய யாவற்றையுஞ் செய்து முடிக்கத் தடை செய்யாது நீதியாய் முற்கூற்றில் அரசாண்டு பிற்கூற்றிற் சில விஷயங்களில் அநீதியாய் அரசு செலுத்துவரென்றும், தம் அரசாட்சியை இழந்து போகு முன்னமே சிங்கையாரிய மகாராசன் கட்டுவித்த கோவிற் றிருப்பணிகளும், விசயராசன் செய்த திருப்பணிகளும் நிறைவேற்றமாகுமென்றும், அவ்வாலயங்களிலே அனேகர் புகழை நாட்டிக் கொள்வதற்காக்க கட்டடத் தொடங்கி நிலையந்தவறிப்போவர்களென்றும், அவ்வாலயங்களில் வடமதில் வாயிற் பாதுகாப்பாய் நின்ற சிவாலயமொன்று மாத்திரம் சிவகடாட்சம் பெற்ற ஒருவனுல் முதல் முதல் நிறைவேறுமென்றும், மற்ற ஆலயங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றுயநிறைவேற்றமாகுமென்றும், எல்லா ஆலயங்களிலும் அதிவிசெஷ்மான கைலாயநாதர் கோவிலும், கைலைநாயகியம்மன் கோவிலும், கைலைவிநாயகர் கோவிலும், முன்னிருந்தபடி கட்டியெழுப்புதற்குக் கைலைநாதராற் பூரணகடாட்சம் பெற்றவர்களே முயல்வார்களென்றும், அப்பொழுது அவர்களிடத்தில் வெளிப்பட்டு வரும் வாலசிங்கமென்பவன் கைபில் இலங்கை அரசாட்சி முழுவதையுமொப்பித்து விட்டுத்தங்கள் நாட்டுக்குப்போவார்களென்றும், கேதாபுரியை அரசாணும் பூலோகசிங்க சக்கிரவர்த்தியின் மகன் ஆரியசிங்க சக்கிரவர்த்தி கன்னியாகுமரி தொடங்கி இமயபலை பரியந்தமுள்ள ஜம்பத்தாறு தேசங்களையும்ஒரு குட்டக்கீழ் அரசாணவானென்றும் உன் சந்தியாருக்குள் இனி ஒரு போதும் அரசாட்சி வருவதில்லையென்றுஞ் சொல்லிச் சுபதிட்டமுனி எழுந்து போனார்.

இப்படி உறுதி வாக்காக இரு விசொன்னவைகளை நம்பியும் நம்பாமலுமிருக்கச் சிலகாலத்தில் முத்த குமாரன் சடுதி மரணமடைத், தன் இளைய குமாரனுகியபண்டாரமென்பவனுக்குப் பட்டஞ் குட்டிவைத்துத்தான்

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

உங்

யாத்திரா தரிசனங்களுடனே கும்பகோணத்திற்குச் செல்ல, அங்குச் சோழ தேசத்தரசன் பட்டத்துத் தேவியோடு வந்திருக்கக் கண்டு, சந்தோஷங் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தான். இராசாவின் முத்த குமாரனைச் சங்கிலி நஞ்சுட்டிக் கொன்று என்பது ஒருவருக்குந் தெரியாமற் போயிற்று. அங்குச் சங்கிலி செய்த குழப்பத்தினால் அவனையும் பரராசசேகரணையும் பரிவாரங்களையுஞ் சோழராசன் பிடித்துச் சிறையில் வைக்கச், சேனைகளுடன் பின்னாகப்போன பரநிருபசிங்கம் அதைக் கேள்விப்பட்டு அட்டகாசஞ் செய்து யுத்தஞ்செய்கையிற், சடுதி மரணமடையத்தக்க மூன்று காயங்கள் பட்டும் அதை கவனியாது வீராவேசங் கொண்டு போராடிச் சோழராசனைச் சிறையிலிட்டு அவன் சேனைகளைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு. தகப்பன் முதலிய சகலரையுஞ் சிறைச்சாலையினின்று நீக்கி மூன்று மாதம் அங்கிருந்து காயங்களையும் மாற்றினான். அப்பொழுது சோழராசன் தன் இராச்சியத்தைத் தான் திறை தந்து ஆளுகிறேனன்று கேட்டுக் கொள்ள அதற்கேற்ற பினை வாங்கிக் கொண்டு இராச்சியத்தை ஒப்பித்துவிட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்குச் திரும்பினான். யாழ்ப்பாணம் வந்தவுடன் பரராசசேகரன் பரநிருபசிங்கத்தை யழைத்துக் கணவரிசைகள் கொடுத்து, மிகவுங் கணப்படுத்திக் கல்லியங்காடு, அச்சவேலி, சண்டிலிப்பாய், அராளி, உடுப்பிட்டி, மல்லாகம், கச்சாய் முதலிய ஏழு கிராமங்களையுஞ் சொந்தமாகச் செப்புத்தகட்டிற் பட்டயமெழுதிக் கொடுத்து, அரசாட்சியின் இரண்டாம் அதிகாரமுடையவனைகுவுமாக்கினான். அது சங்கிலிக்கு மனவருத்தமாயிருந்தும் வெளிக்குக்காட்டாமலடக்கிக் கொண்டான்.

இப்படி இருக்குங் காலத்திற் கண்டி இராசன் மனைவிக்கிருந்த வயிற்றுவலி அங்குள்ள பண்டிதரால் நீக்கமுடியாமை கண்டு அவ்வரசன் பரராசசேகரனுக்குப்பாசுரமனுப்பப், பரராசசேகரன் பரநிருபசிங்கத்தை நோக்கி உத்தரவு செய்யப் பரநிருபசிங்கம் போய், அவ்வியாதியை ஒரே ஒளாஷுத்தினால் மாற்றி வரவேண்டுமென்னும் பேராசையிலை தன் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டி, அந்நோயை நீக்க அரசன் தான் செய்ய வேண்டிய உபசாரமனைத்தையுஞ் செய்து அனுப்பி வைத்தான்.

ஒரு நாள் பண்டாரமென்னும் இளவரசன் நந்தவனத்திற் சென்று வேட்டையாடி வருகையிற் சங்கிலி என்பவன் மறைவினின்று வாளினால் வேட்டிக் கொலைசெய்து

இராச்சியந் தன்னுடையதென்று முன்னிற்கப். பரராச சேகரன் தன்னுயிரையுஞ் சிதைப்பானென்ற பயங்கரத் தினால் ஒன்றும் போசாது மவுனமாயொதுங்கி விடப், பரநிருபசிங்கம் இவனுக்கு இராச்சியமெப்படிக் கிடைக்கு மென்று சொல்லித் தன் பரிசனங்களோடு யுத்தத்திற்கு வெளிக்கிட்டான். அது கண்டு சங்கிலி பரநிருபசிங்கமிடத்திற்குப் போய்க் ‘‘கேளும் அண்ணுவே’’ நாங்களிருவருஞ் சகோதரர்களாகவும் சரிவந்த பங்குக் காரர்களாயுமிருந்து கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பகைத்துக் கொள்ளும் பட்சத்தில், வன்னியர்கள் இராச்சியத்தைக்கவர்ந்து கொள்வார்களாகையால், இப்போதைக்கு நான் இராசாவாகவும் நீர் மந்திரியாகவுமிருந்து, எங்கள் பிதாவினால் உமக்குக் கிடைத்த அதிகாரத்தை உமது மகன பரராச சிங்கத்துக்குக் கொடுத்து, வேறு ஒழுங்குகள் பண்ணும் வரையில் இராச்சிய வருமானங்களை இருவரும் பகுந்து கொண்டு, ஒத்திருந்தால் எவ்வளவோ காரியங்களெல்லாஞ் செய்து முடிக்கலாமேயென்று சொல்லி வாய்ப் பேச்சினால் மயக்கப், பரநிருபசிங்கம் இசைந்து, மந்திரி உத்தியோகத்துக்கு ஏற்பட்டான்.

சில காலத்துக்குள் சங்கிலி சேனைகளைத் தன் வைப்படுத்திக் கொண்டு பரநிருபசிங்கத்துக்குக் கொடுத்துவந்த வருமானப் பங்கையுந் தேசவுதிகாரத் தலைமையையும் நிறுத்தி மந்திரி உத்தியோகத்திற்குச் சம்பளம் மாத்திரங் கொடுக்கத், தொடங்கப் பரநிருபசிங்கம் சோழராச னுக்குப்பாசரமெழுதி இன்று முதலாகத் திறைகொடுக்க வேண்டாமென்று தடை செய்தான்.

அந்நாட்களிற் பறங்கிக்காரர் வியாபாரஞ் செய்வ தற்கு வரத்தும் போச்காயிருக்கையில் அவர்கள் செய்த உபதேசத்தினால் சில எளிய சனங்கள் அவர்கள் சமயத் திற் சேர்ந்திருக்கிறார்களென்பதைச் சங்கிலி இராசனகேள்விப்பட்டு, ஆண் பெண் குழந்தை யென்று பேதம் பாராமல் வெட்டுவித்ததுமன்றி அங்கிருந்த புத்தசமயக் கோவில்களையும் இடிப்பித்துச், சிங்களக்குடிகளையும் முழுதாகத் துரத்திவிட.. அவர்கள் போய்க் கண்டிநாட்டிலும், வன்னிக் காடுகளினும் ஒதுங்கி விட்டார்கள். அதுமுதல் யாழ்ப்பாணத்திற் சிங்களவரிருந்ததில்லை. முன் விசையவாகுவின கீழ்ப் போர்ச் சேவகராயிருந்த யாவகச் சேனையிலே கொலைக்குந் தண்டனைக்குந் தப்பியிருந்த சில யாவகக்குடிகள் சாவாங்கோட்டையிலுஞ், சாவுக்க்ஸேரியிலுமிருப்பக்கண்டு அவர்களையுந் துரத்தி விட்டான்.

அக்காலத்திற் பத்தொன்பது வன்னியர்கள் தெவீன்டிலிருந்து மரக்கலமேறி வருகையில், நெடுந்தீவிற் கடலில் அமிழ்ந்திப் போக, வேறு மரக்கலங்களில் அதிக திரவியத்தோடு வந்திறங்கிய, அவர்கள் மனைவியருங்கரைப்பிட்டி வன்னியிலும் அவன் மனைவி அம்மைச்சிநாச்சியாருங் கந்தரோடைக் குறிச்சியில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருந்து, தங்கள் வன்னியர்கள் வரும்போது கூடிக் கொண்டு வன்னிநாட்டுக்குப் போகலாமென்றிருக்க அவ்வன்னியர்கள் நெடுங்காலம் வரக்காணமையால், வன்னிச்சிகள் ஆங்காங்கே வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு தங்கள் தலைவரின் வரவை எதிர்பார்த்து, வேலைக்காரிகளின் உதவி பெற்றிருந்தார்கள். அப்போ, கரைப்பிட்டி வன்னியன் தன் கீழ்ச் சேவகராயிருந்த அறுபது கத்திக் காரநம்பிகளுள், தலைநம்பியின் மகனைக் கற்பழித்ததினால், அவள் தகப்பன் மறுநாள் வன்னியன் தெய்வ வழிபாடு செய்து கொண்டு நிற்க யிற்கொலை செய்து விட, அவன் மனைவி அம்மைச்சிநாச்சியார் வயல் வெளியில் ஒடித்திரிந்து தான் எங்கே போகலாமென்று அறியாதவளாய், மயங்கித் தற்கொலை செய்திறந்தாள். நம்பிதலைவு னும் இராசவிசாரணைக்குள்ளாகிக் கொலையுண்டிறக்க, அவ்வன்னியன் கையிலிருப்த திரவியங்களெல்லாஞ் சங்கிலி இராசனுக்காயின. மற்ற நம்பிகள் சீவனத்துக்கு வழியில்லாததினால் சாணைக்கும்பமென்னும் அயற் கிராமத்திருந்த சாணைகருக்குப் பணிவிடைக்காரராகிப் பணை ஏறுந் தொழில் பயின்று, பின் அத்தொழிலைத் தங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர். இவர்கள் தங்கள் குலத்தை விட்டு நஞ்சின தால் ‘‘அவர்களின் குலம்நஞ்சரென்றுய’’ இக்காலத்தில் நளவரென்றுயிற்று.

இராமநாதபுரத்திலிருந்து சில மறவர் வந்து, மறவன் புலவிற் குடியிருந்து, உள்நாடுகளிற் பெருங்களவுநடத்தினதினால் அவர்களிற் சிலரைச் சங்கிலி இராசனபிடித்துக் கொலை செய்விக்க மிச்சமான குடிகள் பன்றியந்தாள் என்னுங்காட்டிற் போய்க் குடியிருந்தார்கள். அந்நாட்களில் வடமராட்சிப் பகுதிகளிலிருந்த குடிசனங்களுக்குள்ளே ஓர் பெருங்கலகமுண்டுபட அக்கலச்தைச் சங்கிலி இசாசன் அவ்விடத்திற்குப் போய் அடக்கி வருகையில், இருடாலைஸ்லை சமீபித்தவுடனே வாத்தியத்தொனியை நிறுத்தி, இராசன் நிறுத்தினதற்குக் காரணம் நலவரென்றுயிற்று.

மென்னென்று விசாரிக்க, இது பரநிருபசிங்கத்துக்குரிய இடமாயிருப்பதால் உத்தரவின்றித் தொனி செய்யப் பயந்து விட்டோமென்றார்கள். அதனாற் சங்கிலி இராசன் பரநிருபசிங்கத்துக்குரிய கள் ஸிய ந் காடு முதலிய ஏழு கிராமங்களையுங் கவர்ந்து கொள்ள நினைத்துஞ் செப்புப் பட்டயம், முடி, செங்கோல் முதலியவை அவன் கையிலிருக்கத், தான் அதி காரஞ் செய்து வந்தமையாலும், வேறு முடிதேடிச் சூட்டிக் கொண்டாற் கலகம் நேரிடு மென்பதனாலும் பயந்து விடுத்தனன்.

வன்னியன் அவ்வுராருடன் கொண்டாடித் திரிவதைச் சங்கிலி இராசனரிந்து தான் நிறுத்தி வைத்த வருமானப் பங்கைப் பரநிருபசிங்கத்துக்கும், கிராம அதிகாரத்தைப் பரராசசிங்கத்துக்குங் கொடுக்கச் சம்மதித்துச் சமாகா னப்படுத்திக் கொண்டு, பரநிருபசிங்கத்துக்கும் மகனுக்கு மூள் இராச நாமங்களை மாற்றி வேறு பட்டத்தைச் சூட்டி வைக்க வேண்டுமென்று ஆலோசித்து, வடதிசை வேளாளின் முதலிப் பட்டத்தை அவர்கள் பெயரினிறுதியிற் சேர்த்துப் பரநிருபசிங்கமுதலி, பரராசசிங்கமுதலி எனத் தான் எழுதி வைத்துக் கொண்டதுமல்லாமல், ஒரு நாட் பரராசசிங்கத்தை அழைத்து து உன் பிதாவுக்கும் உனக்குஞ்சகலகிராமங்களும் மேலதிகாரங்களுங் கிடைத்திருக்கின்றது; உங்களிற் பின் உங்கள் சந்ததியாருக்குந் தலைமுறை தலைமுறையாக இவ்வதிகாரம் நிலையாக நிற்க மாகையால், உங்கள் சந்ததியாருக்கும் ஒரு பட்டங் சூட்டிவைக்க விரும்புகிறேன்றான். அதென்ன வைவரு கேட்க, மடப்பம் = ஐந்தாறு கிராமத்திற்குத் தலைமுறை பெற்றது, அளித்தல் = காத்தல்; ஆகவே மடப்பத்தை அளிப்பது மடப்பளியென்பதாமென்றான் அதை பரராசசிங்கந் தன் பிதாவுக்கு அறிவிக்கப் பிதா அவன் எப்படி பிதற்றினாலும் பிதற்றட்டும்; அவரவரிருந்து அறியலாம் உன் அலுவலைப் பாரென்றான். அதன்பின் சங்கிலிஇராசன் சேணகளையும், ஆயுதங்களையும் வர வர அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கும் நிலவரத்தைப் பரராசசேகரன் கண்டு, தன் னிடத்திருந்த 'திரவியம்' முழுவதையும் யானைகளிலேற்றி, இராவிராவாய்ப் பிரயாணஞ் செய்து, வன்னி நாட்டையடைந்து, தங்கள் முன்னேர் திரவியங்கு சேமித்து வைத்த குகையிலே தானும் முடி செங்கேலை முதலிய யாவற்றையுஞ் சேமித்து உண்மத்த வைரவனைக் காவலாக வைத்துத் தனமாளிகையில் வந்திருக்கும் காலத் தில், ஒருவரோடொருவர் வெளிக்குச் சந்தோஷமாயும்,

உள்ளெண்ணைத்தில் ஒருவரையொருவர் சதிப்பவர்களாயும் இருந்தார்கள். சங்கிலியின் கோடுமை வர வர அதிகரித்தது.

மன்னாரிற் கிறீஸ்து சமயத்திற் சேர்ந்த சனங்களைச் சங்கிலி இராசன் வெட்டுவத்தபதியாற் சவரியானென்னும் பறங்கி, பறங்கிக்காரரை யாழிப்பாணத்திலூடாடப் பண்ணவந், தன் சமயத்தைப் பரப்பவும் அவாவுள்ளவனு யிருக்கையிற், பரநிருபசிங்கமுஞ் சங்கிலியும் பகையாயிருப்பதை அறிந்து, எழுத்து மூலமாய்க் கொண்டாடிக் கொள்ள, அவன் இராச்சிய அதிகாரந் தனக்கு இனிமேல் ஒரு போதினும் வரமாட்டாதென்று கண்டு, இராச்சியத்தைப் பறித்து அந்திய இராசனுக்குக் கொடுக்க எண்ணங்கொண்டிருந்தான். சங்கிலி இராசன் தன் மந்திரிமாருள் ஒரு வனுகைய அப்பா என்பவன் மகள் மிகவுஞ் சவுந்தரியாயிருந்ததினால் அவள்பேரில் மோகங்கொண்டு கற்பழிக்கத்துணிய, அவளின் பிதா, பரநிருபசிங்கமிடத்தில் வந்துதன் மானத்தை காப்பாற்றித் தரவேண்டுமென்று அழ், அதற்குப் பரநிருபசிங்கம் பயப்படாதே, நான் காப்பாற்றிக் காலுவேண்டுத் திடஞ் சொல்லி உடனே ஒரு காகிதமெழுதி ஊாகாவற்றுறையில் காக்கைவன்னியன் வந்து இறங்கியிருக்கிறான் அவனிடத்திற் கொண்டுபோய்க் கொடுவென்று சொல்லக் கொண்டு போய்க் கொடுத்த மாத்திரத்தில் அவன் வாசித்துப் பர்த்துக் கொண்டு நீஉன் மகளைப் பரநிருபசிங்கம் வீட்டில் அடைக்கலமாக வைத்துவிட்டு உன் அலுவலைப் பார் நான் சற்றிடம்போய் வந்துஎல்லாம் பார்த்துக்கொள்ளுவேண்டு சொல்லிப், பரநிருபசிங்கத்துக்குப் பகுபோலையும் எழுதிக் கொடுத்தனுப்பி விட்டுத் தாங்கம்பாடிக்குப்போய்ப் பறங்கிக்காரரைக்கண்டு, யாழிப்பாணம் முதலிய இடங்களைப் பிடித்துத் தருவேன் வாருங்களென்று நம்பும்படி சத்தியம்பண்ணிக் கொடுக்கப், பறங்கிக்காரர் வியாபராஞ் செய்வார்களைப் போற் பண்ணைத்துறையில் வந்திறங்கிச் சங்கிலி இராசனிடத்திற்குப் போய்த் தங்களுக்கு யாழிப்பாணத்தில் வியாபராஞ் செய்ய உத்தரவு தரவேண்டுமென்று கேட்கச் சங்கிலி இராசன் சம்மதியாது மறுக்கப், பரநிருபசிங்கமும் மந்திரிமாரும் ஒருமித்து நின்று இப்படிப்பட்டவியாபாரம். இந்தாட்டுக்கு ஆவசியகந் தேவையென்று மேன்மேலுஞ் சொல்லச், சங்கிலி இராசன் ஒருவாறுடன் பட்டுப் பறங்கிக்காரரை நோக்கி, “நீங்கள் பகற்காலத்தில்லன்றி இராக்காலத்தில் உள்ளூருக்குள் நில்லாமல் உங்

கள் தோணிகளில் தங்கி வியாபாரங் செய்து கொள்ளுங்கள்' என்று உத்தரவு கெர்டுக்கப் பெற்றதினால் அவர்கள் அவ்வாறு சிலகாலம் வியாபாரத்தை நடாத்தி; அப்பாற சங்கிலி இராசனுக்கு விலையுயர்ந்த நவரத்தினங்களையும், பட்டுப் புடவைகளையும், வேறு சில நூதன சாமான்களை பூங் கொடுத்து நன் முத்து பெற்றுக் கொண்டு, "மகாராசனே" நாங்கள் தோணிகளிலிருந்து சமயல், போசனம், நித்திரை முதலியவற்றைச் செய்வது மிக வருத்தமாகையாற் கட்டோரத்தில் தங்கி இருக்கவும், வியாபாரப் பொருள்கள் வைத்துக் கொள்ளவும், ஒரு வீடு கட்டும் பொருட்டு உத்தரவு நந்துதவ வேண்டுமென்று கேட்கச், சங்கிலி இராசன் மனமிரக்கங் கொண்டு கட்டோரத்தில் ஒரு சிறு வீடு கட்டிக் கொள்ளுங்களென்று உத்தரவு கொடுத்தான். அவ்வுத்தரவைச் சாட்டாகச் கொண்டு பறங்கிகள் மண்ணினால் ஒரு பெருங் கோட்டையைக்கட்டி, அதிலே சேனைகளையும், ஆயுதங்களையும் நிறைத்து வைத் திருந்தார்கள். அவ்விடம் பெருங் காடாயிருந்ததிற்கு மனிதர் போக்குவரவு மிகக் குறைவாயிருந்தது, அதிலை கங்கிலி இராசனுக்கு அச்செய்திகள் ஒன்றுந் தெரியாமற் போயிற்று.

சில காலத்தின் பின் சங்கிலி இராசன் அந்நாட்டிற் சென்று வேட்டையாடி அங்குமிங்குமலைந்து வருசையிற் கோட்டை கொத்தளங்கள் கொடிகள் சேனைகள் அயுதங்கள் முதலிய யாவற்றுமிருப்பக் கண்டு, நீங்கள் இவ்வாறு செய்தற் பொருட்டு உத்தரவு கொடுத்த தாரேன்றான். நீர்தானென்றார்கள். இவன் அதிக கோபங் கொண்டு, கோட்டை முதலியவற்றை இடித்துக் கொட்டைக் கருதிப் பறங்கிகளோடு முரட்டுத் தனஞ்செய்தும், அவர்கள் இடங்கொடாது மனவலிமையோடு நின்றகினால் யுத்த முண்டாக ஏதுவாயிற்று. அப்பொழுது யுத்தம் நடத்துதற்கு நல்லாரிலே வீரமாசாளியம்மன் கோவிலுக்கு முன்னுயிருந்த வெளியைப் போர்க்களையாக நியமித்துக் கொண்டு, குறித்த நாளிலே பறங்கிகள் துப்பாக்கி முதலிய வற்றேடு அனி அனியாகவும், தமிழர் வாள் முதலிய படைக்கலங்களோடு அனி அனியாகவும், நின்றுயுத்தஞ்செய்தார்கள். இருதிறத்துப்படை ஒழுங்கும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமிருந்ததினால் சரியான யுத்தம் நடக்கவில்லை. பறங்கிகள் ஒரு துப்பாக்கியை நீட்டி இலக்குப்பிடிக்க, மற்றொருவன் பற்றுவாய்க்கு நெருப்பு வைக்கச், சில முறைகளில் வெடி தீர்ந்து சனங்களைச் சேதப் படுத்தியும், சில முறைகளில் வெடி தீராதிருக்கத் தமிழர் வாள் முதலியவற்றால் அஞ்சல்

யாற்பரன் வைபவம்.

கு

மற் பறங்கிச் சேனைகளீ் வெட்டியும், இளைத்துப் போக்கங்கிலியும் அவனுக்குத் துணை வீரராயிருந்த நாளூறு பராக்கிரமசாலிகளும் உள்ளனயாய்ப் பாய்ந்து கடும் போர் செய்ய, ஏழா நாட் போரிலே பறங்கிகள் இனி என்ன செய்வோம்; சங்கிலி இராசன் கையில் அகப்படுவ தன்றி வேறு கதியில்லையென்று மனந்தளர்ந்து நிக்குஞ் சமயத்தில் தரங்கம்பாடியினின்று தங்களுக்குக் கூடும் சேனை வந்ததைக் கண்டு மனத் தைரியங் கொண்டு, மறுபடியுஞ் சண்டை செய்யத் தொடங்கியுந் துப்பாக்கிகள் நெருப்புப் படை கொண்டு போர் செய்தார்கள். இருதிறத்துச்சேனைகளும் விறுவிறுப்போடு பேரர்செய்கையிற் சில பறங்கிகள் ஒதுங்கி மறைவினின்று துப்பாக்கிகளாற் சுடத் தமிழர் கவன்கள் முதலியவற்றால் அவ்வுப்பாயத்தை நீக்கினர். இவ்வாறு ஒன்புது நாளும் போர் செய்து பத்தாம் நாளையிற் சங்கிலி இராசன் பரநிருபசிங்கத்தையும், மந்திரி மாரையும் பார்த்து நீங்கள் ஒரு முயற் சியுஞ் செய்யா திருப்பதென்னையென; அதற்குப் பரநிருபசிங்கம் நாங்கள் பயின்றிராத புதுப் பேரராயிருப்பதினால் எங்கள் சாமர்த் தியமிதிவே செல்லாதென்றான். அரசன் சிரித்து நானும் உங்களைப் போலவே இதற்கு முன் இவ்வித போரைக்கண்டிலேன். நான் செய்யுமாதிரியாய் நீங்களுஞ் செய்யுங்க என்று சொல்லி பறங்கி சேனையின் நடுவே, மான் கூட்டத்திற் புலி பாய்ந்தாற் போலப்பாய்ந்து ஆயிரத்தெழுறாறு பேருக்கு மேற்பட வெட்டினான். அன்று போய் மற்ற நாளாகிய பதினேராம் நாள் இருதிறத்துச் சேனைகளும் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்யத் தமிழச் சேனைகள் இளைத்துப் போனதைக்கண்டு சங்கிலி இராசன் துணை வீரருடன் யானைக் கூட்டத்திற் சிங்கம் பாய்ந்தாற் போலப் பறங்கிச் சேனைக்குட்புகுந்து இரண்டாரயிரத்து நாளூறு சனங்களையுஞ் சேனைத் தலைவணையும் வெட்ட, நின்ற பறங்கிகள் முறிந்து கெட்டோடினார்கள். தமிழ்ச் சேனைகள் துரத்திக் கொண்டுபோக மேற்குத் திசையை நோக்கிச் சொல்லுகிற சென்று. கோட்டைக்குட்புகச் சங்கிலி இராசன் சுகலை யும் வெட்டி எறிந்து, கோட்டையையும் இழத்துப் பரவி அங்குள் திரவையங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு தனது அரண்மனைக்குத் திரும்பினான். சேனைகள் கொண்டு தனது அரண்மனைக்குத் திரும்பினான். சேனைகள் போர் வெற்றியின் சந்தோஷத்தினால் மது உண்டு வெறியிப் பட்டதினால் மயங்கி ஒருவரை ஒருவர் அடிக்கவும் வையவுந் தலைப் பட்டதினால் பெருங்கலகமுண்டாக. அதை அடக்கி வரும் திடு

படி மந்திரியிலொருவனை அனுப்பியும், அடங்காததினால் அரசன் மிகுந்த கோபத்தோடு சென்று, அங்குச் சமைத் திருந்த போசனங்க ஜெல்லாவற்றையுஞ் சேக்ஸைத் தலைவர் னுமில்லாதிருக்க வெட்டிப்புதைப்பித்த தினாற், சேனைகள் ஆரூத வருத்தத்தை அடைந்தார்கள். சேனைத் தலைவன் தனது நித்திய கடனை முடித்தற் பொருட்டு வீரமாகாளியம்மன் கோவிலில் தங்கி நின்றான்.

பறங்கிகள் போரில் இறந்ததையும், கோற்றேடின கையுந் தாங்கள் அந்தரங்கத்திற் செய்த உதவிகள் வாயாமற் போனதையுங் குறித்துப்பரா நிருபசிங்கம் வீசன மடைந்து, பறங்கிகளுக்காக வெளி வெளி யாக நின்று உதவி செய்யவேண்டுமெனக்கருதிக் காக்கைவன்னியனைத் தனக்கு உதவி செய்யும் படி ஒலை எழுதி யனுப்பினான். வன்னியன் கையில் ஒலை சேர்முன் பறங்கிகள் ஊர்காவற்றுறைகுப் போய் வன்னியனைப் பிடித்து உண்ணை நம்பிப் போரில்ஏற்பட்டுப் பதினாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சனங்களை இறக்கக் கொடுத்தோமென்றார்கள். நீங்களை அழைத்து வந்து ஓருதயியுஞ் செய்யாததினால் எங்களுக்கு அகிக நட்டங்கள் வந்திருக்கின்றது. இந்த மோசங்கு செய்ததினால் உண்ணைக் கொலை செய்வதே எங்கள் தீர்யான மென்று நெருங்கிய சமயத்திற் பரநிருபசிங்கம் எழுதிய ஒலையும் வந்து சேர்ந்தது. அது வாசித்த பொழுது பதங்கிள்கள் சந்தேகாங்கொள்ளக், காக்கலைவன்னியன் பரநிருபசிங்கம் எழுதியவைகளுக்கு உடன்பட்டுப் பறங்கிகளை மறுபடியும்போர்செய்தற் பொருட்டு அணிவுகுத்துக் காலமே வரும்படி சொல்லி, அன்றரவில் நல ஹருக்குப் போய் பரநிருபசிங்கத்தைக் கண்டு, ஆலோசனை செய்து, அங்கு ஓர் இடத்தில் மறைந்திருந்தான். மறு நாட்காலையில் வன்னியன் சொற்படி, பறங்கிகள் அணிவுகுத்து வந்து மேற்கு வாசலை வளைந்து கொள்ளக், சங்கிலி இராசனின் மந்திரியரகிய பிராமணங்களுவன் அரசன் போன்றுபிப்பை அறிந்து, இளநீரும் எலு மிச் சம்பழமுங்கொண்டு, வன்னிக்காட்டிற் சென்று, எங்குந் தேடியுங்காணுது வருகையில் அரசன் எதிர்கொள்ள உபசாரவார்த்தை சொல்லிப் பிராமணங்வாளினால் இளநீரைத் திறந்து எலுமிச்சம்பழத்தை அறுத்துப் பிழிந்து விட்டுக் கொடுத்தான். அவன் குனிந்து நின்ற ஆயாசத்தோடு குடிக்கச் சண்டாள் பிராமணன் அவன் சிரைசக்கொய்து வந்து பறங்கிகள் கையிற் கொடுக்கப், பறங்கிகள் அரசனைப் பிடித்துக் கருபவர்களுக்கு, உரகாரங்கொடுப்போரன்று கூறியிருக்க, நீஅரசனைக் கொன்ற துமன்றி அவனுக்கு செய்த நஸ்ரியையும் அழித்ததினால் உண்ணையும் அப்படியே செய்ய வேண்டுமென்று கொலை செய்தர்கள்.

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

நக

தடுத்து நிற்குஞ் சமயத்தை அறிந்து, வன்னியன் தன் உடுப்பைமாற்றிச் சொய்கோலத்தோடு வெளிப்பட்டான். அரசன் அவனைக் கண்டு எதிர் கொண்டோடு என்கேல் தலையகர்ந்து உதவி செய்வதற்கு இப்பொழுது தான் வந்தாயாவென்று சொல்லிக் கட்டி முத்தமிடபவன் போற் பிடித்தபிடி விடாமற் பிடித்துக் கொண்டான். இருவரும் ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து, விழுந்து புரண்டு நிற்குஞ் சமயத்திற் பறங்கிச் சேனைகள் கிட்டி வந்ததினால், சேனைதிபதி இல்லாதிருந்துந் தமிழ்ச் சேனைகள் தங்கள் ஆயுதங்களேர்டு யுக்தத்திற்குச் செல்லப்ப, பரநிருபசிங்கம் அவர்களை நோக்கிச் சேனைதிபதி உத்தரவின்றி ஒருவரும் ஆயுதந் தொடப்படாதென்று தநீக்கச் சேனைகள் எங்களுக்கு ஆயுதமெடுக்க உத்தரவில்லை யேயென்று பரிதவித்து ஒலமிட்டுக் கொண்டு, அரசனையும் வன்னியனையும் அந்த நிலையில் விட்டுப் பிரிந்து ஒடிப் போஞர்கள். பறங்கிகள் சங்கிலி இராசனைப் பிடித்து யாதொரு தடையுமின்றி விலங்கிட்டுச் சேனைதிபதியை வாளினாற் கொல்லியுஞ் செய்து, கோட்டையையும் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

உடனே பரராச்சேகரன் வன்னிக்காட்டுக்கு ஒழித் தோடிப் போசப் பறங்கிகள், அவ்வரசனைப் பிடித்துத் தருபவர்களுக்கு ரூபா டகு.०००-ம் உபகாரமாய்க் கொடுத்து விடுகிறோமென்று பறை சாற்றுவிக்கச், சங்கிலி இராசனைன் மந்திரியரகிய பிராமணங்களுவன் அரசன் போன்றுபிப்பை அறிந்து, இளநீரும் எலு மிச் சம்பழமுங்கொண்டு, வன்னிக்காட்டிற் சென்று, எங்குந் தேடியுங்காணுது வருகையில் அரசன் எதிர்கொள்ள உபசாரவார்த்தை சொல்லிப் பிராமணங்வாளினால் இளநீரைத் திறந்து எலுமிச்சம்பழத்தை அறுத்துப் பிழிந்து விட்டுக் கொடுத்தான். அவன் குனிந்து நின்ற ஆயாசத்தோடு குடிக்கச் சண்டாள் பிராமணன் அவன் சிரைசக்கொய்து வந்து பறங்கிகள் கையிற் கொடுக்கப், பறங்கிகள் அரசனைப் பிடித்துக் கருபவர்களுக்கு, உரகாரங்கொடுப்போரன்று கூறியிருக்க, நீஅரசனைக் கொன்ற துமன்றி அவனுக்கு செய்த நஸ்ரியையும் அழித்ததினால் உண்ணையும் அப்படியே செய்ய வேண்டுமென்று கொலை செய்தர்கள்.

பறங்கி இராசன் சங்கிலி இராசனை நீதாசனத்தின் கண் நிறுத்தி விளங்கியபொழுது, அவன் முடிகுட்டி அரசு செய்யாததனாலும், பிதாவிரியிருடனிருக்கப்பிதாவின் சம்ம

யாழ்ப்பான வைபவர்.

தத்துக்கு விரோதமாய்க் கலகத்தை உண்டாக்கின்றினாலும், முடிக்குரிய இராசகுமாரரை அநியாயமாய்க் கொலை செய்த பாதகத்தினாலும், நீதி தவறி அநேக கொடுமைகளைச் செய்ததினாலும், அவனைக் கொலை செய்யும்படி உத்தரவு செய்தான். இதுசெய்தியைக் கேட்டவுடனே அவன் பணிவி தற்கொலை புரிந்திருக்கப், பின்னைகளைத் தரங்கம் பாடிக்கு அனுப்பிக் காக்கைன் ன்னியனுக்குச் சுகல உபகாரங்கழுஞ் செய்தனுப்பினான்.

பறங்கிகள் இராச்சியத்தை ஒப்புக்கொண்டு நல்லூரிலிருந்தார்கள். கால்யுதத்தி வருஷம் ஆணி மாதம் யாழ்ப்பாணம் பறங்கி அரசாட்சிக்குள்ளாயிற்று. பறங்கிகள் நல்லூரிலிருந்து கொண்டு புறக்கோட்டை மதிலை இடிப்பித்துக் கறகளைக் கொண்டு போய்க், இடிப்பட்டிருந்ததுக்கு கன் கோட்டையை மறுபடி சுற்கோட்டையாகக் கட்டி, அதன் கீழ்ப்புறத்தில் வீடுகளையும் அரசாட்சி மண்டபங்களையுங் கட்டுவித்துச், சுற்றுப் புறங்களிற் காடுகளையும் வெட்டுவித்துச், சமீபத்திற் பிரசைகள் குடியிருக்கவசதியும் பண்ணினார்கள். பரநிருபசிங்கந் தங்களுக்கு அரசாட்சி கிடைக்கும்படி செய்த உதவிக்காக அவனுக்குள்ள ஏழு கிராமங்களுடன் நல்லூர், மாதகஸ் என்னும் இரண்டு கிராமங்களையும் பெருந்தொகையான திரவியங்களையும் முன்னிருந்தபடி மந்திரி உத்தியோகத்தையும். பரராசு சிங்கத்துக்குக் கிராம அதிகாரத்தையுங் கொடுத்து இருவரையுங் கனப்படுத்தி வந்தார்கள். அவர்களாற் பறங்கிகளின் அரசாட்சி பெலத்துக்கொள்ளச் சமயகாரியங்களிற் கையிட்டுச் சிவாலயங்களை இடித்துச் சிறீஸ்து சமயத்தைப் பரப்பத் துணிந்து நல்லூரிலும் கீரிமலையிலும் உள்ள ஸ்தலங்கள் மாத்திரம் பரசிநுபசிங்கமிருக்கிற வரைக்கும் வழங்கி வந்தபடி வழங்கலாமென்று உத்தரவு செய்தார்கள். அவர்கள் அரசாட்சி தொடங்கி ஒஸ்பதாம் வருஷத்திற் பரநிருபசிங்கமிறக்க, அவனுக்குச் சைவ சமயப்படி சடங்குகள் செய்யப்பட்டது.

பரராசு சிங்கத்தை அரசாட்சி ஆலோசனைத் தலைவருக்கிச் சங்கிலி இராசன் எழுதி வைத்தபடியே அவனுக்குப் பரராசு சிங்கமுதலி என்றும், அவன் குத்தத்துக்கு மடப்பளியென்றும் பட்டஞ்சுட்டிப், பிதாவை நடத்தினது போற் கனப்படுத்தி வந்தார்கள். பரராசு சிங்கமுதலிக்கு மரணகால கிட்டினபோது தன் குமாரர் ஏழு பேரையும் வரவழைத்து ஆஸ்திகளைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான்,

யாழ்ப்பான வைபவம்.

நல்லூரையுங் கள்ளியங்காட்டையும் அளகாண்மை வல்ல முதலிக்குக் கொடுத்து, நல்லூரில் தன் மாளிகையில் இருத்தினேன். தனபாலசிங்க முதலிக்கு மல்லாகத்தையும், வெற்றிவேலாயுத முதலிக்குச் சண்டிலிப்பாயையும், விசயதெய்வேந்திர முதலிக்கு அராவியையும், திடவீரசிங்க முதலிக்கு அச்சுவேலியையும், சந்திரசேகர மாப்பாண முதலிக்கு உடுப்பிட்டியையும், இராசரத்தின் முதலிக்குக் கச்சாயையுங் கொடுத்தான். இதுவுமல்லாமல் வேதவல்லி என்னுங் குமாரத்திக்கு வேளாளர்குத்திலே விவாகனு செய்வித்து, மாதகலைக் கொடுத்தான்.

பரராசு சிங்கமுதலி காலஞ்சென்றபின் பறங்கிக்காரர்கள் சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றையும் இடிப்பிப்பார்களென்றெண்ணி நகுலேசர் கோவிலிலிருந்த பரசுபாணி ஐயர் அக்கோவிற் சாமான்கள் விக்கிரகங்கள் முதலிய வற்றைக் கிணறு களிற் போட்டு முடிவைக்கக், சந்தசவாமி கோயிற் பணிவிடைக் காரணியிருந்த பண்டாரம் என்பவன் அங்குள்ள ஆலயங்களின் சம்பவங்களையும் ஒழுங்கு திட்டங்களையுஞ் செப்புப் பட்டயத்தில் எழுதிக் கொண்டு மட்டக்களப்புக்குச் சென்றன. பரராசு சிங்க முதலி மரணமடைந்தவுடன் கங்காதரஜயரின் வம்மிசத்துப் பிராமணக்குடிகள் நல்லூரினின்றும் நீங்கி நீர்வேவியிலும், வடமராட்சிப் பகுதிகளிலும் இருந்தார்கள். அக்காலத்திற் பறங்கிகள் தமிழ் இராசாக்களைப் போல் மாதாக்கர்களை வைக்கக் கருதி இராசரத்தின முதலியின்கு மாரன் சேநேதிராய முதலியைக் கீழ்ப்பற்றறுக்கும், விசயதெய்வேந்திர முதலி மேல்பற்றறுக்கும், அழகாண்மைவல்ல முதலியின் குமாரன் இராசாக்களைப் பறங்கமுதலியைத் தென்பற்றறுக்கும், திடவீரசிங்க முதலியின் குமாரன் குமாரசூரிய முதலியை வடபற்றறுக்கும் மாதாக்கர்களாக நியமனங்கு செய்து அரசியற் றி வருநாளில், காரைக்காலிலிருந்து பல உயர்கு வேளாளக்குடிகள் வந்து வட்டுக்கோட்டையிலுங், காரைதிவு முதலிய தீவுகளிலுங் குடியேறினார்கள்.

சாலிவாகன சகாப்தம் கசுஉஅ-ம் வருஷமாகிய பரிதாபி வருஷத்தில் இலங்கையை அரசாண்ட தருமபராக்கிரமவாகு மகாராசனிடத்திற் பறங்கிகள் முதல் முதல்

உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு போக்கு வரவு பண்ணத் தொடங்கினார்கள். கரவருஷம் ஆடிமாதம் சவரியான் முதலிய பறங்கிக்காரரால், வேதத்திற் சேர்ந்த சனங்களைச், சங்கிலி இராசன் சகாப்தம் கசக்கூ-ம் வருஷமாகிய சோபகிருது வருஷம் வைகாசி மாதங் கொலை செய்விட்டான். சகாப்தம் கருங்கூ-ம் வருஷமாகிய விக்கிரம வருஷத் திற் சவரியான் முதலிய பறங்கிகள் பரநிருபசிங்கத்தின் வழியாய்ச் சங்கிலி இராசனுடன் கொண்டாட்டமாய், அடுத்த வருஷந் தைமாதம் வீடுகட்ட உத்தரவு பெற்றார்கள்.

உலாந்தேசர் இலங்கையை அடைந்து, கண்டியில் விமலதருமராசனுடன் சகாப்தம் கருங்கூ-ம் வருஷமாகிய சோபகிருது வருஷம் சினேகங்கொண்டு, நுமக்குப்படைத் துணையாவேமென்று; சொல்ல, அவன் அவர்களை அழைத் துத் தன்னுடன் வைத்துக்கொள்ள, முன் கண்டியிலிருந்து துரத்தப்பட்ட இராச குமாரத்தியைப் பறங்கிகள் மன்னாரில் வைத்து வளர்த்து அவளுக்குத் தோன்கத்தினாலென்று பெயருமிட்டு அடுத்த வருஷங்களில் கண்டி அரசாட்சி யைப் பிடித்துக் கொடுக்க ஆரம்பித்தபோது, விமலதருமராசன் உலாந்தேசரைத் துணையாக்கொண்டு பறங்கிகளை துரத்தித் தோன்கத்தினாலையும் விவாகஞ்செய்தான். கீலக வருஷத்தில் உலாந்தாக் கப்பற் சேநைதிபதியுஞ் சேனைகளிற் பலரும் மதுவெறியினால் மயங்கி விமலதருமராசனை நிந்தனை செய்து, மூர்க்கமாய் நின்றதினால், அவன் அவர்களிற் சிலரைக் கொலை செய்விக்க, உலாந்தேசர் அவ்விடம் விட்டுக் கொழும்புக்குச் சென்று கோட்டை கட்ட ஆரம்பித்த பொழுது, பறங்கிகள் தடை செய்ததினால், அவ்விடத்தினின்று நீங்கி இலங்கையின் வடத்திசையில் வந்திருந்து சகாப்தம் கருங்கூ-ம் வருஷமாகிய சாதாரண வருஷம் தென்மார்க்கமாய்க் கப்பலேறி வந்து இலங்கையிலுள்ள அரசருடன் கொண்டாடிப் படைத்துணை வருகிறே மென்று சொல்லியும், அவர்கள் அதற்கு உடன்படாமையால், தங்கள் தேயத்திற்குப் போய் விட்டார்கள்.

இவ்வாறிருக்கப் பறங்கிகள் சகாப்தம் கருங்கூ-ம் வருஷமாகிய ராக்ஷஸ வருஷத்தில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைக் கட்டத் தொடங்கினர். மூன்று வருஷத்தின் பின் திருக்கோணமலையிலும் மட்டக்களப்பிலுங் கோட்டைகளைக் கட்டினார்கள். யாழ்ப்பாணக் கோட்டை சகாப்தம் கருங்கூ-ம் வருஷமாகிய ருதிரோற்காரி வருஷத்திற் கட்டப்

பட்டு முடிந்தது. அடுத்த வருஷங்களில் உலாந்தேசர் திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, நீர்கொழும்பு முதலிய இடங்களைப் பிடித்து, நீர்கொழும்பைப் பறிகொடுத்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்துத் தேசாதிபதியாகிய அந்தோனி மிரூல் எனபவன் மன்னாரிலிருந்து கொழும்புக்குப் போன பொழுது சகாப்தம் கருங்கூ-ம் வருஷமாகிய ஸ்ரீ முகவருஷம் உலாந்தேசர் பிடித்துச் சிறைச் சாலையையடைவித்தார்கள். சகாப்தம் கருங்கூ-ம் வருஷமாகிய ஏவிளம்பி வருஷம் மாசி மாதம் ஆரூந்தேதி உலாந்தேசர் மன்னாரைப் பிடித்துக்கொண்டு, பங்குனிமாதந் தொடங்கி யாழ்ப்பாணத்தைச் சூழ்ந்துவரச் சேனைகளை நிறுத்தி, அந்த மாதக்கடைசியில் ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டையைப் பிடித்து அதன் வழியாய்க் காரைதீவிலிறங்கினர். அங்கே சிலகாலத்துக்குமுன், உலகுகாவல முதலி என்னும் உயர்குலவேளாளன் ஒருவன், சோழதேசத்திலே விதித்த இராசதன்டனைக்குப் பயந்தோடி வந்து, காரைதீவிலே, களபூயிய என்னுமிடத்திற் பெருஞ் செல்வணுயிருந்தான். அவன் அவர்களுக்குச் சகல வசதிகளுங் கொடுத்து அனுசரிக்க, அவர்கள் அவனிடத்தில் இராச்சிய வளமைகளைக் கேட்டு விசாரித்துக் கொண்டு, யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைப் பிடிப்பதற்கு உபாயங்கேட்க; அவன் “நான் சொல்லுந் தினத்தில் நீங்கள் வருவீர்களாகில் வசதியாய்க் கொண்டு போய் விடுவேன்” என்றார். அதற்குச் சம்மதித்துச் சேனைகளைத் திட்டம்பண்ணி மூன்றாண்தரை மாதக்காலங்க் காத்திருந்தும், வசதிவாயாதிருக்க, ஒரு நாள் இரவிலே பறங்கிகள் நடன சங்கித வினேதராயிருக்குஞ் சமயத்திலே, உலகுகாவல முதலி வழிகாட்ட உலாந்தேசர், திறந்திருந்த களன் வாயில்வழியாய் நுழைந்து கோட்டைக்குட் சென்று, பறங்கிகளை இராவிராவாய் வெட்டியுஞ் சுட்டுங் கொண்றுவிடப், பறங்கிப் பினங்கள் கடவிலுங் கரையிலுங் கிடக்க, உலாந்தேசர் களிப்புக் கொண்டாடுவதைக் கண்டு சகலருங் திசைப்படைந்தார்கள். சகாப்தம் கருங்கூ-ம் வருஷமாகிய விளம்பி வருஷம் ஆனிமாதம் ஒன்பதாந்தேதியிலென்று யாழ்ப்பாணம் உலாந்தேசர் அரசாட்சியின் கீழாயிற்று. அந்தாளையில் புரோடெஸ்டாண்டுக் கிறிஸ்து மத ம் யாழ்ப்பாணத்துட் பரவாலாயிற்று. பறங்கி அரச போயும், அவர் பாலைஷ் சொற்களாகிய அலவாங்கு, தோம்பு, கதிரை முதலியன் இன்னும் வழங்கி வருகின்றன. இவ்வித சொற்கள் அரிதாய்க் கெள்ளிந்தியாவிலுஞ் சில பகுதி களில் வழங்கி வருகின்றன.

ங்கு

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

கைலாயவன்னியனின் சகோதரியை விவாகஞ் செய் திருந்த பூதத்தம்பி, மனுவலந்திராசி என்பவர்கள் உலா ந்தேச அரசாட்சியாருக் கரசிறைவிகித முதலிமாரானார்கள். அத்தேசாதிபதி அந்திராசிக்கு அதிக நண்பனையுடைய தேசாதிபதியின் தம்பி பூதத்தம்பிக்கு அதிக நண்பனையு மிருந்தார்கள். ஒருநாள் பூதத்தம்பி அந்திராசியைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்து விருந்திட, அவன் பூதத்தம்பி மனைவி யின் பேரழகினால் மயங்கி, மிகுந்த விகாரத்தோடு வீட்டுக்குச் சென்று, ஒரு தூதனுப்பி, “நீர் என்னுடன் இன்கிச் சினேகமாய் இருக்கச் சம்மதித்தால் உமக்கு வேண்டிய திரவியங்களும், மற்றும் எவ்வித பொருள்களும் தருவேன்” என்று கேட்பிக்க, அவள் அந்திராசியை வைது, தூதுவந்தவனைத் துடைப்பத்தாலடித்துத் தூரத்தி விட்டாள். இது காரியத்தினால் இருவருக்கும் பகை நேரிட்டிருக்குங் காலத்தில், ஒருநாள் அந்திராசி அரசாட்சியாரின் வேலைக்கு மரங்கள் அழைப்பிக்கக் கச்சாய்த் துறைக்குக் கட்டளை யனுப்ப வேண்டுமென்று வெள்ளோக் கடதாசியிற்கையொப்பமிடுவித்து, அதிலே கோட்டை பிடிக்க இன்ன இன்ன உதவி செய்வேணன்று பறங்கிக்காரருக்குப் பூதத்தம்பி எழுதிக் கொடுத்தனுப்பக், கொண்டு போனவனிடத்திற் கண்டுபறித்தேனன்று அந்திராசி தேசாதிபதிகையிற் கொடுக்கத், தேசாதிபதி அதைப் பொய்க் குற்றச் சாட்டெடன்றறிந்தும், அந்திராசியின் வேண்டுதலுக்காகப் பூதத்தம்பியைக் கொலை செய்வித்தான். அவ்வேளையில் தேசாதிபதியின் தம்பி ஊர்காவற்றுறையிற் கடற்கோட்டைகட்டுவித்துக்கொண்டு அங்கிருந்தமையாற்றன சினேகனுக்கு உற்றவிடத்துதவி செய்யக் கூடாதவனையிருந்தான். இதைக் குறித்துப் பூதத்தம்பியின் மைத்துன ஞகீயகைலாயவன்னியன் கொழும்பேறி வழக்குப் பேசின போது, தேசாதிபதியையும், அந்திராசியையும் அங்கு வரும்படி கட்டளை வர இருவரும் புறப்பட்டுப் போகும் பொழுது, தேசாதிபதி கடலில் விழுந்தும், அந்திராசி ஆனை இடறியுமிறந்தார்கள். அவ் வருஷத்தில் வெள்ளூப்பெருக்கினால், ஊர்காவற்றுறையில், அனேக மனி தரும், மிருகங்களும் இறந்து போயினர். உலாந்தேசர் உலகுகாவலமுதலிக்குச் சகல திரவியங்களையுங் கொடுத்து, மரபாலுயர்ந்தமுதலியின் சகோதரியையும் விவாகஞ் செய்வித்தனர். அவனுக்கு வாயிலுத்தியோகமும், மரபாலுயர்ந்த முதலிக்கு முன்னிருந்தபடி திரவியச்சாலைத் தலைமையையுங் கொடுத்தார்கள். உலகுகாவலமுதலி இறந்தபின், அவன் மகன் இராயதுங்க முதலிக்கு,

மரபாலுயர்ந்தமுதலியின் குமாரத்திகள் ஏழுபேரில் ஒருத் தியைவிவாகஞ் செய்வித்துப் பூலோககைலாய முதலிக்குத் திரவியச்சாலைத் தலைமையையுங் கொடுத்து, வேறு சில தத்துவங்களையுங் கொடுத்தனர்.

அக்காலத்திலே, சந்தக்சாய்பு என்பவனால் மகமது மார்க்கத்திற் சேர்ந்து, தமிழ் பேசன் சோனகக் குடிகள், காயலிப்பட்டன. முதலிய இடங்களிலிருந்துவந்து தென் மிருசவில் என்னுமூரிலே குடியிருந்து சாவுகச்சேரி, கொடிகாமம், எழுதுமட்டுவாள், முகாவில் என்னுமிடங்களில் உள்ள சந்தைகளில் வியாபாரஞ் செய்து கொண்டு, தாங்கள் குடியிருந்த மிருசவிலுக்கு உசனென்னும் பெயருமிட்டனர். சிலகாலம் அவ்விடமிருந்து அங்கு வசதி இல்லாமையினால், நல்லூரிலே கந்தசவாமி கோவில்கட்ட இருக்குமிடத்தில் வந்து குடியேறினார்கள். சோனகரை அவ்விடமிருக்கவிட்டாற் கந்தசவாமி கோவில் கட்டத் தடையாயிருக்குமென்று நினைத்துத் தமிழர் கூடி அவர்களைத் துரத்தத் தெண்டித்தும் முடியாதிருக்க, அந்நிலங்களுக்கு அதிகவிலை தருகிறோமென்று கேட்டதற்குஞ் சோனகர் சம்மதிக்கவில்லை. ஒன்றுக்கும் இடங்கொடாததினால், தமிழர் கோபங் கொண்டு சோனகரின் கிணறுகளிற் பன்றி இறைச்சிகளைப் போடும்படி தங்கள் சிறைகளுக்குக் கட்டளையிட, அவர்கள் அவ்வாறு செய்து முடித்தனர். அது கண்ட மாத்திரத்திலே சோனகர் அழுது புலம்பிப் பசிபட்டினியாய்க் கிடந்து, ஆற்றுமற் கடைசியில் தங்கள் மதாசார வழிபாடுகளைக் குறித்து எக்காலத்திலுந் தடைசெய்யாதிருக்க வேண்டுமென்று தமிழரிடத்திலே உடன்படிக்கை செய்வித்துக் கொடுத்த விலையையும் பெற்றுக் கொண்டு, நாவாய்த்துறைக்குக் கீழ்ப்புறமாய்க் குடியேறி ஞார்கள், நாவாய்த்துறை நாவாந்துறையென வழங்கி வருகின்றது.

அக்காலத்திலே, உத்தர காசமங்கையிலே, ஒரு பெருங் கலசமுன்னுப்பட்டதினால், அதற்குப் பயந்து பல வேளாளக் குடிகளுஞ், சில வீட்டுணுசமயம், சிவ சமயப் பிராமணக் குடிகளுமங்கிருந்து வந்து காரைதீவு வட்டுக் கோட்டை முதலிய இடங்களிற் குடியிருந்தனர். சோழ மண்டலத்திலிருந்து சில பட்ட குடிகள் வேளாளரின் கீழ்ப்பயிர்க்குடிகளாயிருந்து பிழைக்கலா மென்றெண்ணி வந்தும், அப்படிப்பிழைக்க இடங்காணைத்தினால் சில குடிகள் தங்களுக்குத் திரும்பினர். சிலர் சான்றுரைப் போற

யாழ்ப்பான வைபவம்.

யாழ்ப்பான வைபவம்.

ஈ

பனையேறுந் தொழிலைப் பயின்றூர்கள் இவ்வாறு பள்ள ரும் நளவரும் பனையேறத் தொடங்கிக் கொண்டதினாற் சான்றூருக்குப் பிழைப்புக் குறைந்தது. அதினாற் சான்றூர் துரைமார் வீடுகளிற் பணி விடைகளுக்கு ஏற்பட்டுச் சீவ எஞ்சு செய்துஞ்சு, சிலர் வலைவீசியும் பிழைத்தார்கள். சிலர் பிழைப்புக்கு வழியில்லாத தினால், வேளாளர்களுக்கு அடிமைகளாக எழுதிக் கொடுத்தார்கள். முன்னாட்களிற் சில வறிய குடிகள் தங்களைக் கோவில்களுக்கு அடிமைகளாக எழுதிக் கொடுத்ததனாற் கோவிலாரென்றழைக்கப் பட்டுப், பின் கோவியரெனப் பெயர் பெற்றூர்கள்.

பறங்கிகள் அரசாட்சியைக் கைப்பற்றியபின் இடபட்ட கோவில்களின் எசமான்கள் கோவிலாரைப் பிற ருக்கு விற்பனவு பண்ணீர்கள் பிற்காலத்தில் வடக்கரையிலிருந்து சில சிறைகள் வடசிறைக் கோவியமென்னும் பெயரால் விலைப்பட்டனர். இப்படியே சிறை விற்பனவு கொள்வனவு வரவர அதிகப்படவே அரசாட்சியார் அவற்றைத் தங்கள் அதிகாரத்துக்குக் கீழாக்கித் தங்களுக்கு வருமானத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டனர். உலாந்தேசமன்னர் கிறீஸ்துமதத்தைப் பரப்ப நினைத்து, யாழ்ப்பானத்தை முப்பத்திரண்டு கோட்டங்களாக வகுத்து, ஒவ்வொரு கோட்டத்திலும் ஒவ்வொரு கோவில் கட்டுவித்து, அந்தந்தக் கோவில்களில் தங்கள் சமயக் குருமாரை நியமித்து ஆங்காங்கே போதனை செய்யும் படி கட்டளை செய்து, பல வரிகளையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

போகிச்சாதியாரிற் பல குடிகள் தங்கள் எசமான்களைச் சிவிகையில் வைத்துக் காவிய காரணத்தாற் சிவியாரென்று அழைக்கப் பட்டார்கள். அரசாட்சியார், யாவருந் தங்கள் தங்கள் மரபிற்கேற்பச் சிவிகை காவுவித்தல் மேளமடியித்தல் முதலிய வரிசைகளைச் செய்யப் புகுங்கால், அரசாட்சியாரிடம் வரிசைப்பத்திரம் பட்டக்கடதாசி முதலியவற்றைப் பெற்றவர்களேயன்றி மற்றவர்கள் நடத்தக் கூடாதென்று கட்டளைபண்ணி அதிக வருமானங்களை அரசாட்சிக்கு வரும்படி செய்தார்கள். முன் இருந்த ஒவ்வொரு அன்னிய அரசர்களுந் தங்கள் தங்கள் சமயத்தையே ஸ்தாபிக்கவும், மெய்ச் சமயமாகிய சைவசமயத்தைத் தாழ்த்தவுங் கருதித் தங்களால் இயன்றளவு எத்தனையோ உபாயங்களைச் செய்தனர்.

சில்லாட்டைக் கொடுங்கோ வரசினராகிய பறங்கிக்

காரர், உலாந்தாக்காரர் காலங்களிலும். இங்கிலீஸ் அரசினர் காலத்திலும், அமெரிக்கா, ஐரோப்பாக் கண்டங்களிலுள்ள கிறீஸ்துமதச் செல்வர்கள், தம் மத விருத்தியைக் கருதி, நாடு நாடாய்ச் சென்று தம் மதபோதனை செய்யுங்களென்று வேதனங் கொடுத்தனுப்பான்டுவந்த பாதிரிமார், கீண்மக்களாகிய நளவர் பள்ளர் கரையார் முக்குகர் முதலியோருக்குங் கல்வியுணர்ச்சியில்லாத மிடி மிடைந்த ஏழையர்க்குங் சூனியோபாதான சிருட்டியைக் கூறும் விவிலிய நூலை வீடுகடோறுஞ் சென்று முந்றத்திலே உரலே ஆசனமாகக் கொண்டிருந்து போதிக்க, அவர்கள் பாதிரிமார்களின் உடல் உடைவாக்கு என்னும் வேற்றுமைத் தோற்றங்களைக் காண்பது கருதிக் கேட்டு வருவாராயினர். பாதிரிமார் போதித்து மீஞங் காலெல்லாம் அவர்கள் வந்திருந்து போன தம்மிலவிடத்தை அச்சனங்கள் சாணத்தாற் சுத்தி செய்து வருவாராயினர். இங்ஙனம் பாதிரிமார் வந்து போதித்ததும், அவர்கள் சாணந்தெளித்ததும் பன்னாட்டொழிற் பயனில் செய்கையாக, இரு திறத்தினர் வாயுங்கையுஞ் சலித்தன. பாதிரிமார் தங்கூற்றங்குமாயினமை கண்டு, இனி யாது செய்வோ மெனக் கவன்று நெட்டுயிர்த்துத் தம்மெசமானர் இச்செய்திகளை யெல்லாம் உள்ளவாறுணர்வாராயின் வேதசெய்திகளை யெல்லாம் உள்ளவாறுணர்வாராயினர். இங்குள்ளாரிற் சிலரைப் போதகர்களாக நியமனாக நியமனாக செய்து அவர்களைக் கொண்டும் விவிலிய நூலைப் போதிப்பித்தல் வேண்டுமென்று தம்மெசமானர் இருக்கெழுதிப்பொருஞ்சுவி பெற்று, அப்பொருள் வழிகாலைத்துக்கொங்கி அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் வேதனங் கொடுத்து, ஆங்காங்கு போதித்து வரும்படி சொல்ல, அவர்கள் சில துண்டுப் புஸ்தகங்களோடு தங்கள் சுய மதத்திற்கும் உலக விஷயங்களுக்கு மேற்ற இடங்களிற் போய்த் தாங்கருதிச் சென்ற கருமம் முடித்து மீஞமவதியில், அங்குள்ள சிலர் கேட்கும் படி தாங்கொணர்ந்த புஸ்தகத்தில் ஓர்வசனம் வாசித்து மெய்யான தேவனை நம்புங்களென்று சொல்லி, அப்பொழுது கேள்வி கேட்பாருண்டேல் அவர்களையுங் கையமர்த்தித் தமது சுமை குள்றயும் பொருட்டுத் தம்மிடத்துள்ள துண்டுக்கடதாசிகளைக் கொடுக்க, வாங்குவோர் தமக்கு வெற்றிலை பாக்கு புகையிலை முதலியன் மடித்து வைக்கலாமென்றும், வன்னக் கடதாசியாயின் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டுக்குதவுமெனவுங் கருதி வாங்குகின்றார்கள். கிறீஸ்துமதத்திற் புகுவது பொருள் பற்றியென்பது பலரின் கொள்கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் பிதாவைக் கொள்கை.

கொண்டு பானை உடைப்பித்தோர், மாவிட்டபுரத்திற் கந்தகவாமி கோவிலுக்குப் போயிலேர், உழுதோர் முதலியோரின் பல சங்கதிகளுளவாயினுஞ் சென்ற வருஷம் நடந்த ஒர் சிறுச்சங்கதி உண்டு. அது ஒர் போதகர் ஒரு வறிய பெண்ணுக்கு மாதவிகிதம் இவ்வளவு ரூபா தருகி ரேன் நீ இனிமேல் வீழுதி பூசவும் வேண்டியதில்லை: எவ்வசமயக் கோவில்களுக்குப் போகவும் வேண்டியதில்லை: என்னுடைய சேட்சுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் வாவென்று சொல்லி அங்ஙனம் ரூபாக் கொடுத்துச் சேட்சுக்கு அழைப்பித்து வரும் நாளிற் சித்திரை வருஷப்பிறப்பும் வந்தது. அந்தப் பெண் ஊர்வழக்கப்படி வருஷப் பிறப்புக்கு வீட்டுப் பொங்கல் நடத்தவில்லை. அடுத்த மாதம் அவ்வூர் அம்மன்கோவிலில் வருஷாந்தர பொங்கல்கிட்ட, அப்பெண் நான் வருஷந்தோறும் கோவிலுக்குச் செய்து வந்த பொங்கலை இன்று விடுவேணையாயின் எனக்கு யாது நிகழுமோவென நினைந்து ஒருவாறு அப்பொங்கலை நடத்தினால். இதனையறிந்த போதகர் அடுத்த மாசம் ரூபாய்க் கொடுத்திலர். இவ்வாறு செய்து வரும் போதகமார், பாதிரிமார் தஞ்சேட்சுக்கு இன்ன நாளைக்கி வருவாரென்றறிந்தவுடனே அப்பாதிரிகளுக்குச் சபைப்பொலிவு காட்டும்படி தஞ்சினேகர் வீட்டுக்கு ஒரு தரத்துக் கிருதரஞ்சென்று அவர்களை வருந்தியழைப்பது அன்றும் இன்றும் நாளையும் வழக்கம். இப்பாதிரிமாரும் போதகமாரும் இவ்வாறு செய்து மதாபிமானங் கொண்டு தங்கள் எச்மானருக்கு வருஷத்துக்குவருஷம் தம்மதத்திற் புகுவோர் பெருந்தொகையினரென அன்று முதல் இன்றும் அறிக்கைப் பத்திரமனுப்பிவருகின்றார்கள். சின்னுட்பல்பினிச் சிற்றுடல் வளர்ப்பான், தம் மதம் நழுவிப் பிறர் மதந்தழுவி நடிப்பது எவ்வளவோரறியாமை.

இஃதிப்படி இருக்க இங்கிலீஷ் அரசினர் தங்கள் பலத்தினாலும், வீரத்தினாலும், நுண்ணிலினாலும் உலாந்தேசரிடம் யாழ்ப்பாணத்தை சுகாப்தம் களகஅ-ம் வருஷத்திற் பிடித்துத் தங்கள் நியாயப் பிரமாணங்களை இலங்கை முழுதுக்குஞ் சுகாப்தம் களங்அ-ம் வருஷத்தில் நிலை நிறுத்துவாராயினர். இவ்வரசினர் முன்னிருந்த அன்னிய அரசரைப் போற் கொடுங்கோலரச் செலு த் தி க் குடிகளை வருத்தாது எச்சமயத்தவர்களுந் தங்கள் இஷ்டப்படியே சமயாசாரங்கள் முதலியல்வகைக்கிரிகைகளையுஞ் செய்தற்கிடங் கொடுத்துச் செங்கோண்டாத்தி வருகின்றவர். இத்தேசத்திற் கிறீஸ்து மதம், மகமதிய மதங்களும்

வழங்கி வருகின்றன. ஆயினும், இவ்வியாழ்ப்பாணத்தளவு ஓர்பாகத்தையும் இந்தியாவில் இதற்குச் சரிவந்த ஏதேனுமொருபாகத்தையும் அதற்குச் சரிவந்தசனத்தொகையை யும் ஒப்பிட்டு, எங்கே ‘அதிககிறீஸ்தவர்களுங் கத்தோவிக்கரும், மற்றும் பிற மதஸ்தர்களும்’ இருக்கிறார்களெனக்கருதுகையில், இந்தியாவில் நூற்றுக்கு இரண்டாகவும், யாழ்ப்பாணத்தில் நூற்றுக்குண்றுகவுமிருக்கக்காணப்படுகின்றது. இக்காலத்தினர் மேன்மேலும் கல்வி, செல்வம், போறை, தயை, தானம், தெரியம் முதலியவற்றிற் குறைவில்லாது தங்கள் பெயர்களை விளக்கித் தூண்டா விளக்குகளாய் இவ்விடத்துங் கன்னியாகுமரி தொடங்கி இமயபலை பரியந்தமுள்ள இடங்களிலுஞ், சிங்கப்பூர், பினங்கு, சீன, ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, வந்தோம்பட்டன முதலிய இடங்களிலுந் தங்கள் கல்வித் திறமைகளைச் சாமர் த்தியத்துடன்காட்டினர்களென்பது யாருக்குந் தெரிந்த காரியம்.

இவ்வரசினர், இம்மை மறுமை இன்பங்களையும் இறுதியில் முத்தியையும் பயத்தற்கு ஏதுவானதும் யாவராலும் வணங்கப் படத்தகும் பெருந்தகைமயினையடையதுமாகிய வித்தியா தருமத்தை விருத்தி செய்தவின் மிக ஜூக்கமுடையவராய், ஒரு கோட்டத்திற் பலவாக முப்பத்தரண்டு கோட்டங்களிலுஞ் செல்வர் வறியர் எனப்பேதங்கு றியாது எல்லாப் பிள்ளைகளும் நாடோறுங் கல்வியில் விருத்தியாகும் பொருட்டுப், பற்பல வித்தியாசாலைகளை ஸ்தாபித்து, அவ்வித்தியாசாலைகளிற் கல்வி ஒழுங்காய்க் கற்பிக்கப்படுகின்றதோ என்பதை பரீட்சித்து, அப்பரீட்சைக்கேற்ப வருஷந்தோறும் ரூசாங்குமதல் ரூ கூங்கும் வரையில் ஈந்து வருகின்றார்கள். அமெரிக்கன் மிஷனரால் சகாப்தம் களசுக-ம் வருஷமாகிய சுபானுவருஷம் வட்டுக்கோட்டையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட (Seminary) செமினரியிற் கல்வி கற்றோர்கள் அதிக பிரபல வியழுள்ளவர்களாயிருக்கின்றன! இக்காலத்துள்ள புண்ணியசீலர்கள் தமிழ்க்கல்வியையும், சைவசமய சாத்திர உணர்ச்சியையும் மேன்மேலும் விருத்தி செய்வதற்குத் தங்களைவியன்றளவு முயற்சி செய்து, அரசாட்சியாளரின் உதவியை யும் பெற்றுக்கொண்டு, பல இடங்களிலே சைவ வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்து ஒழுங்கு பெற நடத்தி, நிகண்டு, கணக்கு, இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம், நன்னால்முதலிய கருவி நால்களையும் உரையோடு ஆத்திகுடி கொன்றைவெந்தன், முதுரையென வழங்கும் வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்நெறி, நாலடி நானாறு, பரிமேலழகை

பாருரையோடு கூடிய தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச்செய்த திருக்குறள் முதலிய நீதி நூல்களை யும், நெடுதம், பாரதம் இராமாயண முதலிய காவியங்களையுஞ்சைவ வினாவிடை, திருக்கோயிற்புராணம், இதன் சாரமாகிய சிதம்பரமான்மியம், கந்தபுராணம், திருத் தொண்டர் பெரிய புராண முதலிய பல பதிநூல்களையுஞ் சுற்பித்து வருகின்றார்கள். பற்பல உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் சுயநயங்களைக் கருதாது தங்கள்பாற் கல்வி கற்கவரும் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகம் போசனம் முதலியவற்றைக் கொடுத்து அத்தியந்த ஆசையோடு அவரவர் அறிவிற் கேற்ப நூல்களைச் சொல்லி வருகின்றனர்.

சிவாலயங்கள், விநாயகராலயங்கள், சுப்பிரமணியராலயங்கள் முதலியவைகளிற், கட்டளைப் பிரகாரம் நித்திய நெமித்தியங்கள் வழுவாது நடந்து வருகின்றன. ஒவ்வோராலயத்திலும் வருஷந்தோறும் கந்தபுராணம், திருத் தொண்டர் பெரிய புராணம், திருவிளையாட ந்புராணம் திருச்செந்தார்தலபுராணம், திருவாதலூர் புராணம், சிவராத்திரி புராணம், காசிகாண்டம் முதலிய புராணங்களில் எவ்வெக்காலத்திற் படித்துமுடிக்க வேண்டுமோ அவ்வப்புராணத்தை அவ்வெக்காலத்திப்படித்து முடித்து ஆங்காங்குள்ள சைவசமயிகளில் ஆண் பெண் இருபாலாரும் ஸ்நானங்கு செய்து நித்தியாருட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, நியமப்படி ஒருபோதுண்டும் உண்டி ஒழிந்தும் புராண புத்தகத்தைக் கோவில் அருச்சகரைக் கொண்டு அருச்சளை புரிவித்து, விதிப்படி சுபமுகூர்த்தத் திலே கல்வியறிவிற் சிறந்தழுவர் திரிகரண சுத்தியடைய ராய் ஆரம்பித்து வாசிக்க, இன்னென்றால் வாசிக்கப்படும் இராகத்திலுஞ் சுதியிலும் பொருள் சொல்லத் தினந்தோறுங் கிரமமாய்ப் படிப்பித்து திருக்கல்யாணப் படிப்பு முதலிய விசேஷ தினங்களில் அபிஷேகம் முதலியன விசேஷ மாகப்புரிவித்து அலங்காரத் திருவிழா நடாத்திப் புராண நிறைவேற்றுங்காலங்களில் அன்னதானம் வஸ்திரதான முதலிய பலதானங்களை ஈந்து வருகின்றார்கள்.

சமயாசாரியர்களாகிய திருநாவுக்கரச நாயனாராலும் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராலும், வேதங்களால் திருக்காப்புச் செய்யப்பட்டிருந்த திருக்கதவு திறங்கப்படவும், அன்று முதல் என்றுந் திறக்கப்பட்டு அடைக்கப்படவுந் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் திருவாய் மலந்தருள்ப் பெற்ற புண்ணியக்கேத் திரமாகிய வேதாரணியப்பதி ஆதின கர்த்தாக்களாகிய சைவக்குருக்கள்மார், வரணி,

கரணவாய், நீராவிப்பிளையார் கோவில் முதலிய இடங்களிலிருந்து கொண்டு தங்கள் சீஷருக்குச் சிவதீட்சை முதலிய கிரியைகளைச் செய்து வருகின்றனர். பிராமணக் குருக்கள் மாரும் அனேகருளர். வரணி யிற் பிறந்த, தில்லைநாத தம்பிரான் சோழ மண்டலத்தினுள்ள வேதாரணியம் முதலிய சில தேவஸ்தானத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு தஞ்சாவூர் மகாராசாவைக் கண்டு, தன் விபூதிப் பிரசாதத்தினால், யாரும் மாற்றுதற்கண்டு, தான் விதாய் அவரை உபாதித்த நோயை மாற்றித், தான் கரிதாய் அவரை உபாதித்த நோயை மாற்றித், தான் நினைவேற்றிய தேவஸ்தானங்களின் பொருட்டு வெகு கிராமங்களும் கோடிக்கரை உப்பளமும் பெற்றனர்.

சோழ தேசாதிபதியாகிய திசை உக்கிரசோழன் மகள் மாருதப்பிரவல்லி என்பவள் தனக்குக் குதிரை முகம் மாறிய காரணத்தால் மாவிட்டபுரமெனப் பெயரிட்டுக் கட்டிய கந்தகவாமி தோவில் போர்த்துக்கேசரால் இடிபட்டு ஆங்கிலேயர் காலத்தில் வெகு சனங்களால் நன்கு மதிக்கற்பாடுடைய சபாபதியையரால் ஏறக்குறைய அநுவருஷங்களுக்கு முன் சீட்டப் பெற்று, ஆடி அமாவாசை, மாசி மாதச் சிவராத்திரி முதலிய புண்ணிய காலங்களில் காலை ஐந்து மணியளவில், கந்தசவாமிக்கு அபிஷேகம் அலங்காரம் நைவேதனம் தீபாராதனை செய்து, வாகனத் திற் கச்சை சாத்திப், பலவகை வாத்தியத்தோடு அந்தனர் வேத கோஷ்டம் செய்யவும், அடியார் தேவார திருவாசகபாராயணங்கு செய்யவும் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வந்து கோவிலிலிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்தினதாகிய கீரிமலைச்சாரவின்கணுள்ள சமுத்திரதீரத்திலே உவர்ச்சலமத்தியிற் பெருக்குக் காலங்களிற் கிற்கு தோன்றியும் வற்றுக் காலங்களில் முற்றுந் தோன்றியுந், தன்னிடத்துப் பத்தியோடு ஸ்நானம் பண்ணும் அடியார்களின் எவ்வகை நோயையும் நீக்கியிருஞ்ம் புண்ணிய சுத்த சலதீர்த்தத்தில் நிறுத்திச், சுவாமிக்காச் அத்திரதேவரைப் படிக்கட்டளைச் சாமானுடன் சுத்த சலதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்விக்கும்போது சுவாமி திருத்தங்களாத்தியருளிய பின்னர் அமுகூர்த்தம் முதற் பல்லாயிர சனங்கள் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானங்கு செய்து சுவாமிக்கு அருச்சளை புரிவித்துத் தரிசனங்கு செய்யும் பொருட்டுச் சுவாமியை அங்குச் சுத்தி செய்யப்பட்ட கன்மண்டபத்தில் வைத்திருந்து, மாலை ஐந்து மணியளவில் மீண்டும் மாவிட்டபுரத்திற்கு மேற்கூறிய அலங்காரத்தோடு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருகின்றனர்.

தமிழ் அரசரின் வாஸ்தானமாகிய நல்லூரிலே சுரா

ப்தம் அன0-ம் வருஷத்திற் சிங்கையாரிய மகாராசனின் மந்திரியாகிய புலனேகபாகுவினாற் கட்டப்பட்டுப் போர்த் துக்கேசரால் இடிபட்ட கந்தசவாமி கோவில், உலாந்தர் காலத்தீல் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாராற் கட்டப்பட்டு வெகுசன சமூகஞ் சேர்ந்து ஆராதனை புரியும் விசேஷ ஸ்தலமாயிருக்கின்றது. பிரசன் மால் முதலாந் பெருந்தகைத் தேவருந் தெரிவரும் அருளிறை சினமயவடிவாய் யாவரேயெனினுந் தன்னுண்மலரடிமேவி, வழிபாடு மெய் அகம் வாக்கு யாவதும் ஒன்றித்து இடையரு அன்போடு இயற்றுவாராயின், அவ்வவர் ரேண்டும் எவ்வகை வரமும் பச்சை மயில் வாகனப் பரமஞகிக் கலியுகமதனில் எனிவந் தருளலாற் சலியுக வரதனென் றடியர்களேத்தும் அறுழுக்கடவுள் ஈழமண்டலமெனப் பெயர்மருவிய இலங்கை மத்தியில் யாவருமேத்துங்கதிர்காமப்பதியே உவந்தருள் பதியாகக் கொண்டு முழுஅருளுக் கொண்டெழுந் தருளியடிஎப்படி ‘அப்படியே’ இந்நல்லைப் பதியின்கண் ஆண்டுகடோறும். ஆவணி அமாவாசியே தீர்த்தோற்சவத்தினுமெனக் கொண்டு நடாத்தும் இருபத்தைத்தான் நாட்டிரு உற்சவங்களுள் அதிலிழேசு தினபாகிய பத்தாந்திருநாளி லும், ஏனைப் புன்னிய தினங்களிலும் எழுந்தருளியிருந்து விஶேசாநுச்கிரகம் புரிவர். சவாமி பச்சை மயில் வாகனத் திலும் அவர் சத்தியர்களாகிய தெய்வநாயகியம்மையார் வள்ளிநாயகியம்மையார் இருவரும் வெள்ளி அன்னவாகனத்திலுந் திருவோற்சவ காலங்களில் திருவீதிப் பிரதக்கிணம் வரும் போது அவர்களுடைய திருத்தோற்றத்தைத்ததிசிக்கும் பெறுதற் கரும்பெரும் பேறுடையர்களே இருவினை மும்மலநீங்கி நித்தியானந்தமுத்தி எத்தற்கேதுவாம் அருணைறியடைவர். இவ்வாலயத்தில் நாக்கறுத்தன் முதலிய பத்திவெராக்கியக் கிரியைகள் செய்வோர் பலர். இங்கே தமிழரசர் காலத்திலே தோண்டிக் கட்டிவிக்கப்பட்ட வற்றுத் ஆழ்ந்த பகரவடிவினதாகிய முப்புடைக்கூபமொன்றுண்டு. அது யமுன நதியினின்றும் வருவிக்கப்பட்ட தீர்த்தங் கலக்கப் பெற்றமையால், யமுன நதியென பெயர் பெற்றது. இந்நல்லூர்க் கோட்டத்தைச் சார்ந்த நத்தங்களுள் ஒன்றுகிய திருநெல்வேலியின்கண்ணே சிங்கையாரிய மகாராசனால் இருத்தப்பட்ட கார்காத்தவேளாளருள்ளே முடிதொட்ட வேளாளராகிய பாண்டிமமழவர் மரபிற்குறேன்றிய ஞானப்பிரகால தேசிகர் சிதம்பரத்திலே ஞானப்பிரகாசம் எனப்பெயரிய திருக்குளம் இயற்றுவித்தனர்; சமஸ்கிருதத்திலே சில சிவாகமங்களுக்கு வியாக்கியானமும், சில சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களுந், தமிழிலே சிவஞானசித்தியாருக்கு ஒருரையும் இயற்றினர்.

வண்ணைகரின்கண்ணே வைத்திலிங்கச் செட்டியாராலே கட்டுவிக்கப்பட்டுச் சகாப்தம் களகூ-ம் வருஷமாகிய சாதாரண வருஷம் சித்திரை மாதம் பிரதிட்டை செய்யப் பெற்று நித்திய நைமித்தியங்களில் ஒரு சிறிதுங் குறைவு படாது ஒழுங்குபெற நடாத்திவரப்படும் ஒர் பாரிய சிவாலயம் உண்டு. இக் கோவிற் திருப்பணியை நிறைவேற்றிய திருமகருத்தா யாழ்ப்பாணமுதற் காசிபரியந்தம் பலதரும் சத்திரங்களைக் கட்டினர். இதன் மேல் புாகத்திலே வில்லூன்றி எனப் பெயர்பெற்ற வற்றுத் ஒரு சிற்றேரி இருக்கின்றது. இவ்வேரி இராமகவாமி இந்தியாவினின்றும் இலங்கைக்குத் தாவியகாலத்துத், தம வில்லையுன்றத்தோன்றிய காரணத்தால் வில்லூன் றி எனவும், அவர் திருவடிதோய்ந்த இடந் திருவடிநிலை எனவும் பெயர் பெற்றன. ஏறக்குறைய கரு0-வருஷங்களுக்கு முன் கொச்சிக்கணேசையர் என்ற பிராமணப்பிரடி யாழ்ப்பாணத் திருந்தவர்களுந் தென்னிந்தியாவினின்று வந்தவர்களுமாகிய தமிழ்ப் புலவர்களைப் போவித்துத் தமிழழுவளர்த்துக்கொண்டு பெரும்புகழ் படைத்து வாழ்ந்த ஊர் வண்ணேர்பண்ணை. இங்கே உலாந்தர் காலத்திற் சோழ மண்டலத்தினின்றும் வந்து குடியேறி நெசவுத் தொழில் செய்யும் வைஷ்ணவர்களாகிய சில சேணியரும் வசிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு விஷ்ணுவாலயம் உண்டு. இஃதன்றியும், சங்காண நத்தங்களுளொன்றுய மூளாயைச் சார்ந்த பொன்னையிலும், கட்டைவேலி நத்தங்களுளொன்றுய வல்லிபுரத்திலும் முழந்தருளியிரா நின்ற கண்ணபிரானுக்கு நித்திய நைமித்தியங்களிற் குறைவுபடாது; நடாத்தி வருந் திருமகருத்தாக்களும், அருச்சகர்களும், ஆராதனை புரிவோர்களும் சைவசமயிகள்.

முன்னோயில் இலாடதேசத்தை அரசாண்ட சிங்கவாகுவின் குமாரன் விசயனென்பவனுற் கீரிமலைச் சாரவின்கணுள்ள திருத்தம்பலை என்னும் பதியிற் கட்டப்பெற்றதும், முசகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி, நளச்சக்கிரவர்த்தி அருச்சனன்முதல்ய பெரியோராற் றேழுப்பெற்றதுமாகிய திருத்தம் பலேசுரன் திருத்தம்பலேசுவரியம்மன கோவில் வில் நகுலமுனிவர் சவாமிதரிசனஞ் செய்து அம்மலையின்கணிருந்து தவஞ் செய்யுநாளில் அவரது கீரிமுகமாறி மனுடமுகம் பெற்ற காரணத்தால், அவ்வாலயங்கள் நகுலேசர் கோவிலெனவும் நகுலாம்பிகையம்மன கோவிலெனவும் வழங்கி வந்தன. முற்காலத்தில் சுபதிட்ட முனிவர் பரராசசேகர மகாராசனுக்குச் சொல்லியபடியே, பறங்கிக்காரர் யாழ்ப்பாணத்தை பிடித்த ஒன்பதாம் வருஷத்திற் பரநிருபசிங்கந் தேவவியோகமடையப், பறங்கிக்காரரால்

யாழ்ப்பாண வைபவம்.

சகு

இடிபட்ட அக்கோவில்கள் மூலமூலீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் நன்மூயற்சியால், இக்காலத்துள்ள சில புண்ணியமகாங்களால், உள்ளூர்களிலும் புறவூர்களிலும் மூன்றாவது பல புண்ணியசீலரின் பொருஞ்சுவியைக் கொண்டு, திருப்பணி வேலை நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

விருத்தம்

இலக்ஷகாப்தமென்னுற் றேழுபதாமாண்டுதன்னி
ஸலவெபாலீமாலீமார்பனும்புவனேகவாகு
நலமிகுந்தீடுயைழப்பாணைநகரிட்டுவித்து நல்ஜீக
குலவியகந்தசுவாமிகோவிலும்புரித்தானே.

வெண்பா

முன்னுட்கூக்கோட்டன் மூட்டுந்தீழப்பணியைப்
பின்னுட்பறங்கிபிழப்பனே—பொன்னும்
புனைக்கண் செங்கண்புகைக்கண்ணர்போய்மாறு
மானே வழிகாய்வாகும்.

விருத்தம்.

திருமருவுயாழ்ப்பாணநாட்டையாண்ட
சிங்கையாரியன்குலத்தைத்தீங்குசெய்து
பெருமையொடுகாலயுத்தியானிமாதம்
பிலிப்பனெனும்பறங்கிகிளையரசையாண்டு
குருநெறியுமனுநெறியுமில்லாதாக்கிக்
கொடுமைசெய்து நாற்பல்தாண்டளவும்போக்க
உருமருவுமுதயகிரியிரவிபோல
வுலாந்தேசுமன்னவன்வந்துதிப்பன்றுனே.

உதிக்கின்றவிளம்பிதனிலானிமாத
மொன்பதினீலுலகுபுகமுலாந்தேசண்ணல்
மதிக்கின்றமனப்பறங்கிகிளையையெல்லாம்
வாள்வவியாலுயிர்தொலைத்துவாரியள்ளிக்
கொதிக்கின்றதென்கடவில்லடையவீசிக்
கோட்டையொப்புக்கொண்டேற்றுக்கொடியுந்
துதிக்கின்றயாழ்ப்பாணநகரிதன்னிற் தாக்கித்
சோதிதிகழ்மணிமகுடஞ்சுட்டினுனே.

சூட்டியபின்னாற் றின்மேலையெட்டாண்டு
தொல்வினைபோல்வல்வினைகளெல்லாஞ்செப்பேத
ஈட்டுபொருஞ்சள்ளுதெல்லாங்கவர்ந்துதேடி
யிடர்வினைத்தியாவரையுமிழிகோலாக்கிக்
சூட்டுறுமின்மினிவீழ்ந்தக்கினியின்மாய்ந்த
கொள்கையெனவன்குலமுநாசமாக
நாட்டுபுகழ்யாழ்ப்பாணநாடெந்கெங்கு
நன்மைபெறச்சைவநெறிநடக்குந்தானே.

யாழ்ப்பாண வைபவம் முற்றுப்பெற்றது.

